

ARCHA

3
2003

ZPRAVODAJ O VÝCHOVĚ A VYUŽITÍ VOLNÉHO ČASU DĚTÍ A MLÁDEŽE

o radě, unii a farizejství – a co zdraví? – střecha a stříšky – situace v české republice – střecha – zbytečnost, možnost nebo nutnost? – střecha na celý život... – pohled pionýra na pětiletí črdm – jak nám slouží střecha nad hlavou? – skandál jedné střechy? – co nám chybí? více diskusí! – druhýma očima – 42. mezinárodní zasedání evropského parlamentu mládeže – národní rady mládeže v evropě – adopce na dálku – generali od roku 1831 až po současnost – pojištěné pojištění – črdm roste jako z vody

O radě, unii a farizejství

Pro to, že Česká rada dětí a mládeže a Evropská unie jsou užitečné, pro to já zdvihám nebojácně obě paže nad hlavu. Zdvihám a přikývnu, i s tím, že obě nás něco stojí, obě mají tzv. aparát. Tady bych se možná na chvíli zastavil. Naši kancelář, kancelář ČRD, dobře znám. Je tam Jiří Zajíc-Edy, Hanka Konopiská, Kuba Kořínek, Anička bdící nad Kasou, zahraničář Marek až ze Slovenska, anděl strážný – sekretářka Blanka a civilkár Smešek, všichni usměvaví a vcelku ochotní lidé.

Kancelář vydává Archu, úřaduje kolem Bambiriády a pojistky, papíruje, připravuje podklady pro kongresy a valná shromáždění (což je zase papírování), vybavuje nás užitečnými metodickými pomůckami, na její půdě probíhají přemnohá jednání mezi spolky a společky. Kancelář je občas i hromosvodem všeho a všech.

Českou radu dětí a mládeže i její kancelář už dobře znám a jsem rád, že ji máme. Je to deštník, střecha, užitečná, občas fungující s vyplazeným jazykem, leč vždy solidní, myslím. Jedno zarytí si při tak skvělé příležitosti neodpustím. Prý se někdo zdržel, když se na Valném shromáždění ČRD nedávno přijímali mladí gayové a lesbičky do té naší slavné

střechy. Pro pána, to je ale trapné, ne? Mrzelo mě, že jsem na téhle schůzi nebyl. Byl bych těm mladým gayům a lesbičkám řekl, že s nimi tomíci rádi podepíšou přátelskou smlouvu a že jí klidně, laskavým žertem, můžeme říkat smlouva partnerská.

Evropská unie je pro mne větším oříškem. Vím přibližně, co nás čeká a nemine a nebojím se, že se po vstupu do unie ligisté rozpustí v tomících, tomíci v pionýrech a pionýři – skoro se to bojím napsat – se rozmělní v moři skautů. A že nikdo z těch rozpuštěných a rozmělněných nebude moci pít tuzemský rum. Aparát unie je pro mne představován tzv. bruselskými byrokraty. Brusel, jsem, pravda, jako jedno z mála evropských měst nenavštívil. Moc mě neláká. Štrasburk, tam by se mi líbilo i bydlet, ale bruselský chlad mě nebere. Z úředníků znám jen našeho Teličku. Líbil se mi na baru u exnáměstka Prokopa, v pořadu Krásný ztráty. Teličky se tedy nebojím. G. Verheugena se pořád trochu lekám, když ho vidím, ale také se ho nebojím. Myslím ostatně, že pravidelný kontakt s naším všelidovým prezidentem Klausem bude i Verheugena formovat. Počkám si na to. Od unie si slibuju inspiraci.

Větší ordnunk u nás, ve všem, pořádek alespoň jako v Toskáně. Nadhled, slevy pro študáky při vstupu do evropských památek. Velké příležitosti pro chytré a cíle lidi, mladé hlavně. Solidní život i pro ty méně chytré a starší, třeba. Provětrání.

Napadá mě, že ani tady si neodpustím zarytí. Vůbec se mi nelíbilo, jak nám sudetský muž B. P. namydliil schody při hlasování o našem přijetí. Tak proč si u nás otevírá kancelář, hrome, a rozdává úsměvy svými macatými ústy, když pro nás pak ruku nezvedne? To je farizej. Můžu tahle slova psát – dopisuju si se starou, odsunutou německou paní, co padesát let žije ve Stralsundu. Její chalupu teď vlastní tomíci a ona se živě zajímá o to, jak ji upravili! V létě paní Nix navštívím a doufám, že jí B. P. bude stejně protivný jako mně.

Do společenství (slovo, které se mi líbí a do kterého média dost nesmyslně řezou) bychom měli vstoupit s jednou národní radou. Byl jsem velkým skeptikem v té věci a trochu jsem pořád. Nijak zvláště se neděším, že by se Česká rada nedovedla s Kruhem dohodnout o programu, o cílech, o hlasování a o sloučení kancelářů. Myslím, že o lidech bude těžké se dohodnout.

Někteří členové vedení současného Kruhu jsou zrovna mistři v mydlení schodů! A na jak důležitých místech! Vždy proti všemu, vždy proti všem! Proti České radě zvláště... Můžu to psát, sešel jsem se párkrát s mladým vyjednávačem Kruhu, Ondřejem Pohankou. To je trochu jiná řeč. Nepřibarvená a bez klíčků, jakkoliv se neshodneme zdaleka ve všem. Prál bych si ho v budoucnosti na jednom z čelných míst národní rady, vedle našich kádrových rezerv.

Redakce Archy ze mne pořád mámi úvodníky. Třeba jí (nás) za tenhle někdo vykráká za vlasy a ona už dá pokoj.

Pěkné léto a snad jen malé připomenutí toho, že před pěti lety Česká rada dětí a mládeže právě vznikala...

Tomáš Novotný

Autor je členem představenstva ČRD a vede pracovní skupinu Stát

Ilustrační foto z Bambiriády

Zdraví národa?

**Otázky pro paní ministryni
MUDr. Marii Součkovou**

Ve vaší charakteristice na *www.stránkách MZČR* se mimo jiné píše: „Už od doby studií ji bavila práce na dětských letních táborech, kam jezdila jako zdravotník, lékař, vedoucí tábora...“ Považujete tyto aktivity pro svůj osobní i odborný rozvoj dnes za důležité?

Všechny věci, které člověk dělá se zaujetím a s určitým zápalem, jsou pro něj přínosné. Na tábory jezdím mnoho let a každý rok mě přesvědčí, že je pořád čemu se učit. Děti jsou neustálým zdrojem inspirace. Mají obdivuhodnou fantazii, silnou vůli a v mnoha věcech dokážou překvapit a předstihnout nás dospělé. Děti je potřeba brát vážně, vyplatí se naslouchat jim, protože nám na spoustu věcí otevrou nové pohledy. Snažím se seč mohu, i přes velkou časovou tíseň, být občas mezi dětmi, zvláště mezi těmi, s kterými jsem vždy trávil část léta.

Ve vaší charakteristice se dále pokračuje: „...nyní se specializuje na děti tělesně handicapované. Je garantem Svazu handicapovaných. Spolupracuje se Sdružením pro mentálně postiženou mládež v Ústí nad Labem.“

Jak lze podle vás opravdu účinně pomáhat handicapovaným dětem i jejich rodinám? Máte konkrétní zkušenost s integrací ve sdruženích dětí a mládeže?

V zásadě musíme rozlišit tři úrovně péče o děti se zdravotním postižením.

Na jedné straně stojí nezastupitelná domácí péče v rodině, poslední dobou již podporovaná systémem asistentických služeb, a na druhé straně je klíčovým doplňujícím článkem komunitní péče o zdravotně postižené občany, která by měla být zabezpečována na úrovni obce nebo městské části. Jsem přesvědčena o tom, že třetí úroveň – stávající státní politika v oblasti zdravotně sociální péče, již má svá jasná pravidla. Národní plán vyrovnávání příležitostí pro zdravotně znevýhodněné osoby zavazuje resorty k tomu, aby

nejen pro tuto část populace připravovaly důležité zákonné normy, ale také vytvářely podmínky pro fungování žádoucích aktivit občanských sdružení i humanitárních organizací ve prospěch zdravotně postižených dětí a jejich rodin.

Nemyslím si, že by naše politická reprezentace, média a veřejnost přehlížely potřeby zdravotně postižených občanů. Kdybych měla poskytnout jen pouhý výčet všech aktivit, které ve prospěch zdravotně postižených několik let tradičně svými dotačními programy podporují kromě našeho i jiná ministerstva, zaplnili bychom tím asi všechny stránky vašeho časopisu.

Největším problémem však je a zůstává oblast péče o děti s těžkým kombinovaným postižením, u kterých se motorické i mentální postižení spojí se smyslovou vadou (porucha zraku či sluchu). Tyto děti potřebují účinnou pomoc v podobě specializovaných zařízení, jež respektují vývojový profil svých klientů a snaží se o jejich další integraci v oblasti výchovných, vzdělávacích i zájmových aktivit.

Zdravotně znevýhodnění občané by měli jasně pocítit, že slova o jejich začleňování do společnosti nejsou pouhou proklamací, ale naopak – že je vnímáme jako rovnocenné partnery, kteří nás, o něco zdravější, mohou výrazně obohatit. Naše společnost stále ještě hledí více na krásu těla než na krásu ducha.

Ve SWOT-analýze Koncepce střednědobé politiky vašeho ministerstva jednu ze slabín charakterizujete slovy: nedostatečná aktivní participace všech subjektů, podílejících se na ochraně a podpoře zdraví. Čelit by se jí mělo implementací programu „Zdraví pro všechny v 21. století“. V čem vidíte záruky naplnění programu?

Program Zdraví pro všechny ve 21. století není žádným úřednickým výmyslem, který by musel být do puntíku plněn, jehož položky by byly postupně odškrtná-

vány a po odškrtnutí té poslední bychom si řekli: „To se nám to povedlo, tak jsme zdravější.“ Jde o nabídku. Pro státní instituce, zákonodárce, regiony, školy, rodiny i jednotlivce. Pro každého, kdo nese díl odpovědnosti za zdraví – ať už veřejné nebo své vlastní. Zdraví není politickou kategorií, ale hodnotou, o které se nepochybuje a pro kterou musíme udělat všechno. Když se podíváme do zemi, kde program Zdraví 21 běží už delší dobu, zjistíme, že právě školy, komunity a mnohé další instituce realizují různé zajímavé a užitečné projekty, jež pomáhají a přinášejí ovoce. Nezřikáme se proto přebírání těchto zkušeností, ale chceme, aby se podobné iniciativy zrodily i u nás.

V Koncepci se pak říká: Oblast prevence řeší ochranu před negativními důsledky špatného životního prostředí a nevhodného životního stylu. Můžete – z hlediska lékařky, ženy i matky – stručně charakterizovat onen „nevhodný životní styl“ a nástroje, které mu podle vás nejúčinněji čelí?

Když se v posledních letech začalo hodně mluvit o konzumní společnosti, mnoho lidí to považovalo za něco nepatřičného. Říkal se, že je to logická reakce na určité „prozápadni“ postoje po roce 1989. Ale konzum jako hodnota se u nás opravdu zakořeňuje. A to na úkor hodnot pozitivních. Kdo za to může? Zrychlení života, jež přináší civilizace. Máme dokonalejší techniku, takže lépe zvládneme nároky, které jsou na nás kladeny – ve škole, v práci. Ovšem čím lépe a rychleji je zvládneme, tím víc tyto nároky stoupají a my se dostáváme do kolotoče, z něhož se těžko vystupuje. Rychleji komunikujeme, rychleji se pohybujeme, rychleji dokonce i jíme. A tak nám slova jako odpočinek, relaxace, procházka, zamyšlení se a další znějí trochu neslušně, jako cosi nedovoleného.

To je špatně. Volný čas si zaplňujeme aktivitami, které nás vracejí do zmiňovaného kolotoče. Neumíme jej naplnit opravdovým odpočinkem, kdy se věnujeme jen a jen sami sobě, rodině, něčemu, co nás baví a co nás odvede od uspěchané všednosti.

Je na nás, na rodičích, učitelích, abychom děti naučili především, jak si rozdělit práci a odpočinek, jak si „načasovat formu pro život“. Tak, aby ze života nebyl závod, který běžíme, aniž bychom znali cíl.

Ptal se Jiří Zajíc

Střechy a stříšky – situace v České republice

Již téměř pět let činnosti má za sebou Česká rada dětí a mládeže. Z původních osmi členských sdružení se za tu dobu rozrostla na 56 organizací o více než 180 tisících individuálních členech. Nepůsobí v České republice jako jediná „střecha“ – od svého založení se „stýká a potýká“ s Kruhem sdružení dětí a mládeže (dnes s 48 organizacemi o cca 28 tisících individuálních členech), kontakty udržuje se Seskupením dětských a mládežnických organizací (dnes se třemi sdruženími o celkovém počtu 1 331 individuálních členů), čile spolupracovala s Národním informačním centrem mládeže, jež se s ní v červnu slučuje a bude dále působit jako „mediální centrum“ ČRDM. Členem ČRDM je i poslední ze „střech“ – Asociace křesťanských sdružení mládeže. V některých krajích existují další střechy – krajské rady dětí a mládeže, které se snaží co nejlépe zastupovat regionální a místní sdružení dětí a mládeže vůči veřejné správě. Jako první z nich se stala členem ČRDM Rada dětí a mládeže Jihočeského kraje.

Česká rada dětí a mládeže si ve své strategii do roku 2005 vytkla za cíl být respektovanou společenskou silou, vnímanou jako oprávněný reprezentant zájmů české mládeže a mít v tomto smyslu dominantní postavení jak v rámci ČR, tak na poli mezinárodním. ČRDM na této cestě ušla velký kus a je zapotřebí ohlédnout se a porovnat dosažené mety s cílem, tedy vizí existence respektované společenské síly, jež bude co nejlépe zastupovat zájmy dětí a mládeže v ČR a jejich sdružení.

Roztříštěnost „střech“ a osobní animozity mezi některými jejich představiteli doposud bránily tomu, abychom u nás dosáhli „evropského standardu“ – jediné „národní rady mládeže“, která by kromě odpovídající činnosti na poli domácím zastupovala Českou republiku v Evropském fóru mládeže (YFJ) a vůči dalším institucím. Právě YFJ iniciovalo již dvakrát diskusi mezi ČRDM a Kruhem o dosažení jediné národní rady mládeže v ČR. První pokus v roce 2000 neměl odpovídající efekt. Na jaře roku 2002 proto Byro Evropského fóra mládeže předložilo Radě členů YFJ (zastupitelský „legislativní orgán“) návrh na řešení situace v ČR. Jádrem tohoto návrhu byla žádost, aby Byro YFJ mohlo zahájit proces přezkoumání členství Kruhu v YFJ, jenž by mohl vyústit až ve vyloučení Kruhu z YFJ. V závěru návrhu se zároveň objevilo i vyjádření, že „Byro YFJ nepředpokládá žádnou možnost, kdy by ČRDM samotná (tedy ve stávajícím stavu) mohla nahradit v YFJ Kruh.“ Rada členů YFJ zahájení přezkoumání členství Byru povolila, to je však vzhledem k dalšímu příznivému vývoji v ČR dosud nezahájilo. Valné shromáždění ČRDM a Valná hromada Kruhu totiž po projednání stanoviska YFJ jmenovaly vyjednávací týmy mladých lidí, které připravily podklady a zázemí pro diskusi členských organizací obou „střech“, přivedly je již dvakrát k jednomu stolu a nastartovaly tak jednání o podobě a způsobech dosažení existence jediné národní rady u nás.

Pavel Trantina

Následující řádky shrnují pozici představenstva ČRDM v jednáních.

Postoj Představenstva ČRDM k jednání o dosažení jediné národní rady mládeže v České republice

Česká rada dětí a mládeže je přesvědčena, že základem každé spolupráce musí být vzájemná důvěra všech členů národní rady. Na tomto ovzduší důvěry a respektu si ČRDM zakládá od svého vzniku a to je pro ni nejdůležitějším předpokladem pro dosažení jedné reprezentativní platformy všech typů sdružení dětí a mládeže a organizací s nimi spolupracujících. Chceme stavět na všem dobrém, čeho jsme dosáhli – zavedené značce, plné informovanosti a z ní vycházející důvěry malých i velkých sdružení ve společné dílo, entuziasmu členů, know-how – proto navrhujeme vytvoření národní rady na základě ČRDM, která však výrazně změní systém zastoupení členských sdružení – viz dále.

Název: Česká rada dětí a mládeže – má jít o RADU i DĚTÍ i mládeže, protože reprezentuje právě mladé lidi a jejich oprávněné zájmy.

Cíle rady

- **podporovat** v duchu „Úmluvy o právech dítěte“ oprávněné **zájmy dětí a mládeže** ve snaze napomáhat všestrannému rozvoji mladých lidí po stránce duchovní, duševní, tělesné a sociální.
- **Posilovat prestiž výchovy v naší společnosti** i aktivit a subjektů, které k ní pozitivně přispívají.
- Své poslání naplňuje rada tím, že **podporuje činnost** svých členů, zejména snahu o vytváření právních, hospodářských, společenských a kulturních podmínek vhodných pro jejich činnost. Rada **zastupuje všechny své členy** vůči domácím i zahraničním orgánům, organizacím a institucím. Dále pak **vykonává ty úkoly a pravomoci, které jí členové prostřednictvím orgánů uložili.**

Vznik a zánik členství

Členství vzniká dnem, kdy přihlášku žadatele schválí valné shromáždění a člen uhradí první členský příspěvek. Členství trvá vždy jedno správní období (1 rok). K prodloužení členství dochází v závěru předchozího správního období na základě písemného prohlášení člena spojeného s úhradou členského příspěvku. Pokud k tomu nedojde ani na základě písemné výzvy rady statutárnímu zástupci člena, dojde po třech měsících ode dne doručení výzvy k zániku členství v radě. Každoročním „obnovováním členství“ je mj. zajištěna průkaznost údajů o členské základně (členského sdružení a následně i rady jako celku).

Členství v radě dále zaniká:

- písemným oznámením člena o vystoupení z rady;
- rozhodnutím valného shromáždění o vylouče-

ni člena při zvlášť hrubém poškození jiného člena rady či porušení stanov rady;

- automaticky při právním zániku nebo zrušení člena.

Podmínky členství

- Nové členy přijímá na základě doporučení představenstva **valné shromáždění**.
- Řádným členem rady se může stát **každá nestátní nezisková organizace (dále NNO), jejímž hlavním posláním nebo součástí poslání je práce s dětmi a mládeží, přičemž dětmi a mládeží se zde i dále rozumí mladí lidé ve věku do 26 let včetně**. Právě jen mladí lidé dávají národní radě legitimitu a proto by se od nich měla odvíjet organizační struktura i systém zastoupení.

Charakteristika členských organizací

- **NNO má práci s dětmi či mládeží zakotvenou ve svých stanovách či vnitřních předpisech,**
- **zřizuje organizační jednotky, základní články či jiné vnitřní struktury, které jsou ve vnitřních předpisech sdružení definovány jako určené pro děti a mládež** (dále jen jednotky mládeže¹), nebo je ve svých stanovách definováno jako sdružení dětí a mládeže; pak jsou za jednotky mládeže považovány všechny jeho jednotky.
- **Celoročně, pravidelně a systematicky s dětmi a mládeží pracuje,** zejména pak v jednotkách mládeže, přičemž za pravidelnou činnost je považována systematická práce v průběhu školního roku s frekvencí minimálně jedenkrát měsíčně.
- **Má alespoň 300 členů organizované mládeže** a má základní články alespoň ve třech krajích nebo
- **je NNO národnostních menšin a má nejméně 100 členů organizované mládeže.**
- Veřejně se distancuje od ideologií fašismu a komunismu a jejich režimů.
- Řádným členem rady se může stát **i NNO, která má kolektivní členy,** za předpokladu, že tito splňují podmínky pro členství v radě, ale sami jejími členy nejsou. Počtem organizované mládeže se pak rozumí celkový počet organizovaných mladých lidí, kteří jsou registrováni v takovém sdružení přímo nebo v některém z jeho kolektivních členů.
- Řádným členem rady se může stát i **krajská rada dětí a mládeže.**
- Mimořádným členem rady se může stát **i organizace pracující s dětmi a mládeží či podporující jejich činnost** (nadace, o.p.s. apod.)

Členství organizací s návazností na politické strany a ideologie

ČRDM vnímá tuto otázku jako velmi citlivou, zvláště pro sdružení, která byla právě ze strany minulých režimů postižena či přímo zrušena, právě za pomoci mládeže vládnoucích politických stran. Na straně druhé je faktem, že ve většině evropských zemí „klasická“ sdružení dětí a mládeže v rámci národní rady se sdruženími politicky zaměřenými dokáží spolu-

¹ Organizovanou mládeží se rozumí individuální členové sdružení do 26 let včetně, kteří platí členské příspěvky a kteří jsou zaregistrovanými členy jednotek mládeže sdružení.

pracovat (jakkoliv to mnohdy působí problémy a třenice) a o to silněji dokáží vůči státní správě lobbovat za zájmy dětí a mládeže. Soudíme, že velmi mnoho záleží na vyzrálosti společnosti a politické kultuře. Budou-li zajištěny odpovídající „brzdy a rovnováhy“ a shodneme-li se na kodexu jednání v rámci jedné rady, lze o členství mládeže s návazností na demokratické strany a ideologie uvažovat. ČRDM však již od svého založení jednoznačně deklaruje, že v rámci národní rady není místo pro fašistickou, rasistickou a komunistickou ideologii a praxi, ani sdružení, která se k nim hlásí.

Práva a povinnosti členů

Jasně jsou povinnost dodržovat Stanovy, právo volit a být volen do orgánů sdružení – to by mělo být omezeno členstvím v členském sdružení a věkem 35 let včetně. Placení členských příspěvků: jejich výše musí vycházet z reálných požadavků na zajištění základní finanční soběstačnosti – dle naší zkušenosti nelze ročně klesnout pod částku 3 Kč na člena organizované mládeže sdružení.

Orgány sdružení

Nejvyšší orgán – „legislativní“: Valné shromáždění. Legitimitu národní radě dávají mladí členové – hlasy by se proto měly odvíjet od jejich počtu, avšak počet mandátů by neměl růst lineárně – menší členská sdružení by měla mít možnost v menších intervalech sbírat více hlasů, zatímco větší sdružení s postupujícím počtem méně.

Zastoupení řádných členů:

- každý minimálně 1 mandát,
- za více než 1 000 členů 2 mandáty,
- za více než 2 000 členů 3 mandáty,
- za více než 5 000 členů 4 mandátů,
- za více než 10 000 členů 5 mandátů,
- za více než 15 000 členů 6 mandátů,
- za více než 20 000 členů 7 mandátů,
- za každých dalších 10 000 členů 1 další mandát.

Krajská rada mládeže má právo přímého zastoupení na VS jedním zástupcem.

Mimořádní členové – právo účasti s hlasem poradním.

Maximální věk členů VS – 35 let.

Výkonný orgán: Představenstvo, předseda volen VS, ostatní členové schvalování VS na jeho návrh. Funkční období tříleté, maximální věková hranice 35 let.

Předseda je statutárním orgánem, zastoupen dvěma místopředsedy. Tajemník/ředitel kanceláře – jmenován představenstvem. Všichni mají podpisové právo, pouze na finančních věcí nad určitý limit 2, z toho jeden předseda či místopředseda a druhý tajemník.

Kontrolní orgán: Revizní komise, volena VS, funkční období tříleté. Každoročně prováděný audit.

Postup dosažení národní rady

- VH Kruhu a VS ČRDM schválí **návrh postupu a stanov,**
- VS ČRDM **přijme nové stanov a nové členy** dle seznamu vypracovaného společným týmem ČRDM a KSDM,
- KSDM schválí své rozpuštění,
- VH Kruhu a VS ČRDM budou jednat na jednom místě ve stejný čas.

(schváleno jednomyslně Představenstvem ČRDM 13. 5. 2003)

Střecha - zbytečnost, možnost nebo nutnost?

Ještě dřív, než se pokusím zpřímá a konkrétně odpovět na otázku, k čemu může – nebo dokonce opravdu je – taková „střecha“, jakou je Česká rada dětí a mládeže, užitečná svým sdružením, předřadím dva odstavečky, kterými se pokusím vytvořit určitý širší kontext.

V tom prvním dám k dispozici svou zkušenost z první poloviny 90. let, kdy se v mém „mateřském“ Junáku – svazu skautů a skautek ČR vedly debaty o tom, k čemu vlastně potřebujeme, aby nás znovu přijali do světových skautských ústředí WOSM (chlapecké) a WAGGGS (dívčí) – z nichž jsme „vypadli“ krátce po roce 1948, když komunisté skauting v Československu – tak jako spoustu jiných cenných aktivit – potlačili. Ta debata byla docela obtížná. Zvláště s těmi, kteří smysl našeho členství ve světovém skautském hnutí poměřovali neustále otázkami typu: *Seženu díky tomu levněji klubovnu? Jak mi to pomůže připravit program na schůzku? To jsem zvědav, co mi z Ženevy poradí na to, jak získat děti do oddílů?* Takovými a podobnými otázkami totiž tlačili celou záležitost do roviny, pro niž opravdu ty hlavní a podstatné důvody pro skautské napojení na světový skauting nebylo možné najít, natož uplatnit. Skutečně pádnou odpověď vlastně teprve poskytla nová generace dospívajících skautů, když se stovky z nich nadšeně účastnily skautských evropských konferencí před dvěma roky v Praze, a další svým zájmem o světová jamboree v Chile (1999) a teď v Thajsku. Prostě prožili, že díky zapojení do širokého proudu světového skautingu, mohou ten svůj „český“ rozvinout ve směrech, o kterých by bez této souvislosti neměli nejspíš ani tušení.

Ta druhá předběžná poznámka se týká poukazu na to, že vytváření „zastřešujících struktur“ není zdaleka výlučnou záležitostí sdružení dětí a mládeže. Kamkoliv se pozorně podíváte, děje se něco stejného nebo podobného. Jeden z těchto procesů se nás nyní zvláště silně a bezprostředně dotýká: jde o vytváření nové „evropské střechy“. Evropská unie se má téměř zdvojnásobit – a my máme být při tom. Tedy – pokud většina Čechů nebude proti. Když se teď pokusím stručně charakterizovat to, co „střecha“ ČRDMD nabízí svým sdružením, pak jsou to buď takové služby, které by žádné jednotlivé sdružení nemohlo vůbec poskytnout, nebo by je nemohlo poskytnout tak dobře.

Do té první skupiny jistě patří kvalitní úrazové pojištění i pojištění odpovědnosti za škody způsobené při činnosti s dětmi a mládeží. Bez takového pojištění se totiž žádný rozumný vedoucí neobejde. Jde tedy jen o to, s jakými podmínkami je vyjednáno. A není třeba nikterak velkého ekonomického vzdělání, aby člověk pochopil, že každý pojišťovací ústav bude úplně jinak vyjednávat se subjektem, který zastupuje potenciálních 200 klientů, 2 000, 20 000 nebo 200 000. Je zřejmé, že pro 200 tisíc (pro něž v předchozích letech vyjednávala pojištění ČRDMD) bude jak výše pojistného, tak výše plnění i jeho rozsah daleko nejlepší. To si ostatně dosud uvědomovalo i MŠMT, a proto navíc ještě pojistné za členská sdružení střech plně hradilo, což byl samozřejmě

skvělý „bonus“. Ale čtenář by si měl dobře uvědomit, že i bez této výhody je sjednané pojištění lepší, než kdyby si ho jakékoliv sdružení (včetně padesátitisícových skautů) vyjednalo samo.

Dále mezi služby, které může konat prakticky jen „střecha“, patří úspěšné „politicko-legislativní“ vyjednávání. Konkrétně šlo jednak o záležitosti kolem Fondu dětí a mládeže, jednak o právní normy, které se činnosti sdružení pracujícího s dětmi a mládeží týkají. V obou případech se i ta největší sdružení u nás (a jako skaut jsem to mohl sledovat celá 90. léta) mohla dokonale přesvědčit, že sama nemají vůbec žádnou šanci. Vždycky se totiž v kritickou chvíli při těchto vyjednáváních našel „vhodný“ oponent ze strany sdružení dětí a mládeže, který začal úsilí těch druhých zpochybňovat. Pro politické partnery či státní úředníky pak nebylo nic snazšího, než všechny odmítnout s tím, že se „nejdřív musejí sami mezi sebou dohodnout“. Výsledek znáte: majetek ve Fondu dětí a mládeže se dařilo dvanáct let „chránit“ před tím, aby byl konečně převeden sdružením dětí a mládeže. Osobně jsem se předloni touto dobou začal účastnit rady jednání s politiky o tomto majetku. A zpočátku přesně toto na nás mnozí zkoušeli. Zvláště, když nám šlo o zabránění zjevné nespravedlnosti při pokusu převést historický majetek Ligy lesní moudrosti – Filipovu huť – Mladým konzervativcům. Zcela odzbrojující bylo souhlasné stanovisko prezentované skautem, pionýrem, tomíkem, woodcrafterem i altusákem – kteří se navíc mohli opírat o oficiální stanovisko představenstva ČRDMD. Obdobně úspěšné bylo vyjednávání o Hygienické vyhlášce, která je pro nás všechny mimořádně důležitá. Teď si to znovu vyzkoušíme při novelizaci zákona na ochranu veřejného zdraví. Samozřejmě – ne všechno se povedlo. Dost nešťastně jsme „prohráli“ zákon o dobrovolnické službě a zatím se nijak valně nevyvíjí ani zákon o práci s dětmi a mládeží včetně akreditačních podmínek pro vedení oddílů i tábora. Nicméně šance „střechy“ jsou tu neskonalé větší, než jakéhokoliv jednotlivého sdružení. Pochopitelně, že jen střecha si může dělat ambice na zastoupení republiky v mezinárodních orgánech. To, že Česká republika dosud takové zastoupení

skvělý „bonus“. Ale čtenář by si měl dobře uvědomit, že i bez této výhody je sjednané pojištění lepší, než kdyby si ho jakékoliv sdružení (včetně padesátitisícových skautů) vyjednalo samo.

Dále mezi služby, které může konat prakticky jen „střecha“, patří úspěšné „politicko-legislativní“ vyjednávání. Konkrétně šlo jednak o záležitosti kolem Fondu dětí a mládeže, jednak o právní normy, které se činnosti sdružení pracujícího s dětmi a mládeží týkají. V obou případech se i ta největší sdružení u nás (a jako skaut jsem to mohl sledovat celá 90. léta) mohla dokonale přesvědčit, že sama nemají vůbec žádnou šanci. Vždycky se totiž v kritickou chvíli při těchto vyjednáváních našel „vhodný“ oponent ze strany sdružení dětí a mládeže, který začal úsilí těch druhých zpochybňovat. Pro politické partnery či státní úředníky pak nebylo nic snazšího, než všechny odmítnout s tím, že se „nejdřív musejí sami mezi sebou dohodnout“. Výsledek znáte: majetek ve Fondu dětí a mládeže se dařilo dvanáct let „chránit“ před tím, aby byl konečně převeden sdružením dětí a mládeže. Osobně jsem se předloni touto dobou začal účastnit rady jednání s politiky o tomto majetku. A zpočátku přesně toto na nás mnozí zkoušeli. Zvláště, když nám šlo o zabránění zjevné nespravedlnosti při pokusu převést historický majetek Ligy lesní moudrosti – Filipovu huť – Mladým konzervativcům. Zcela odzbrojující bylo souhlasné stanovisko prezentované skautem, pionýrem, tomíkem, woodcrafterem i altusákem – kteří se navíc mohli opírat o oficiální stanovisko představenstva ČRDMD. Obdobně úspěšné bylo vyjednávání o Hygienické vyhlášce, která je pro nás všechny mimořádně důležitá. Teď si to znovu vyzkoušíme při novelizaci zákona na ochranu veřejného zdraví. Samozřejmě – ne všechno se povedlo. Dost nešťastně jsme „prohráli“ zákon o dobrovolnické službě a zatím se nijak valně nevyvíjí ani zákon o práci s dětmi a mládeží včetně akreditačních podmínek pro vedení oddílů i tábora. Nicméně šance „střechy“ jsou tu neskonalé větší, než jakéhokoliv jednotlivého sdružení.

Pochopitelně, že jen střecha si může dělat ambice na zastoupení republiky v mezinárodních orgánech. To, že Česká republika dosud takové zastoupení

nemá, ukazuje, že dokonce ani nestačí být „střechou“ – pokud není střechou *jedinou*.

Do druhé skupiny – tedy toho, co by možná střechu nutně nevyžadovalo, ale střecha má mnohem lepší podmínky na to, aby v tom byla úspěšná – patří jistě především Bambiriáda. Tedy celorepubliková akce pro desítky subjektů a hodně přes sto tisíc návštěvníků, na které mohou zazářit i docela malá sdružení – protože se mohou soustředit jen na to, v čem jsou opravdu dobrá.

Dále sem spadá mediální prezentace nejen toho či onoho sdružení nebo té či oné akce – nýbrž samotného tématu zájmové výchovy a vzdělávání. Současnými nástroji ČRDM jsou k tomu jednak časopis, který právě čtete – ARCHA, dále pak internetové portály ADAM a Sídlisté. Upřímně řečeno, tady jsme hodně na začátku v tom, co by bylo opravdu třeba. Právě proto je ve výhledu vytvořit v ČRDM Komunikační centrum výchovných aktivit (jeho zárodkem je současné Redakční centrum ADAM.cz), které by bylo dostatečně silným „hráčem“ v prostoru našeho současného mediálního světa.

Nezanedbatelnou roli v nabídce ČRDM představují i metodické publikace, které každoročně vydává-

me a po kterých je velká shánka. Poslední z nich „Bezpečnostní pravidla činností s dětmi a mládeží“ vydaná koncem minulého roku ve spolupráci se Sdružením mladých ochránců přírody ČSOP je už beznadějně rozebraná, ačkoliv vyšla v nákladu 5 500 kusů. Obdobnou roli mohou plnit i různé semináře, jež ČRDM každoročně pořádá.

Konečně důležitou podpůrnou službou, kterou ČRDM poskytuje jiným, je správa internetové sítě v budově na Senovázném náměstí, díky níž má 23 sdružení dětí a mládeže (včetně ústředí „konkurenční střechy“ KSDM) a dalších sedm neziskových organizací kvalitní internetové připojení se spolehlivým servisem.

Nepředpokládám, že by vás předložený přehled nějak zvláště oslnil. K činnosti „střechy“ – nejen té pro sdružení dětí a mládeže je třeba přistupovat realisticky – ba až strážlivě. Spoustu problémů za nikoho z nás, kterým leží na srdci výchova v našich oddílech, žádná „střecha“ nevyřeší. Jde ovšem o to, aby v tom, co vyřešit může – a mnohdy jako jediná – byla čím dál tím úspěšnější. Na tom pak „vydělají“ všichni.

Jiří Zajíc, ředitel Kanceláře ČRDM

Střecha na celý život...

Střecha na celý život...? Po dvou letech členství v jedné velmi významné střeše sdružení dětí a mládeže je čas zahledět se trochu dozadu, až k tomu datu, kdy jsme seděli v kanceláři ČRDM a v ruce drželi přihlášku. Tenkrát jsme věděli jistě, že to je ta pravá, ale nevěděli jsme, jak to bude fungovat a jak my budeme jako noví členové fungovat. Vstupovali jsme do střechy jako malinkaté sdruženíčko a najednou se ocitli vedle pionýrů, tomíků a skautů. Nechtěli jsme být pouze papíroví členové, ale chtěli jsme Radu aktivně tvořit a pomáhat jí, jako ona pomohla již kolikrát nám. Měli jsme strach, jestli se nedostaneme pouze do víru nového úředničení, které nám beztak už sužuje život dostatečně. Nestalo se tak a to je velmi dobré. Hopsli jsme velmi hbitě do jejího života a stali se její součástí, schovali se pod její křídla a tím schovali i děti a mládež, jež nás doprovázejí na cestě životem

našeho sdružení. Co jsme mohli nabídnout? Zkusili jsme trochu oživit skupinu Členové, přispíváme do Adama a snažíme se spolupracovat maximálně s kanceláří a zajímat se o nové věci pod naší střechou. Střecha nám pomáhá prosadit naše názory a myšlenky v politickém prostředí, neboť lidé, kteří v ní sedí, jsou naši nejlepší reprezentanti. Její známosti jsou i našimi známostmi a její konexe jsou i našimi konexemi. Zjistili jsme, že prostřednictvím Rady jsme našli ohromné množství přátel v jiných sdruženích. Jde o přátelství, které probíhá přes akce, pomoc a další aktivity. Tam se spolupráce přímo dotýká našich mladých členů. Jsou to i osobní přátelství mezi jednotlivými členy. Patří sem i výměna informací, které kmitají pomocí Internetu sem a tam a jsou to odpovědi a otázky, které nalézají své sympatizanty v jiných sdruženích. Rozhodně jsme rádi,

že v ČRDM existujeme a že ČRDM existuje pro nás. Určitě bychom byli bývali žili i bez ní, bez ní bychom se bývali obešli, ale přišli bychom o řadu pozitivních impulsů, které prostřednictvím Rady dostáváme. Ona nám nabízí prezentaci, bez níž je dnes těžké se rozumně prosadit, ona nám nabízí zprostředkování pojištění pro naše děti, ona nám nabízí nadstandardní výpomoc v nejrůznějších krizích naší organizace, když je třeba existence ohrožena (přežití je často boj), ona nám nabízí otevřenou kancelář – to je důležitá věc, neboť se snad nikdy nestalo, že by někdy kancelář ČRDM prostě zavřela a na všechno se vykašlala (kromě hluboké noci, ale ani tehdy není často uzavřena).

A je tu ještě spousta jiných a jiných věcí, které třeba nejsou tolik vidět, ale jsou ohromně důležité.

V takovém případě se znovu zamyslím, jak to naši střeše oplácet a jak být dobrým plnohodnotným stavebním prvkem.

Ondra Martinek, Malý princ

Pohled Pionýra na pětiletí ČRD M

Zanedlouho oslaví Česká rada dětí a mládeže páté výročí svého trvání. Její vznik znamenal zásadní průlom ve vztazích mezi sdruženími dětí a mládeže. Pionýr se nejednou – během uplynulých roků – zastavil a poohlédl, aby další kroky nebyly bezhlavým během vpřed, nežřídká otevřeně i značně kriticky nastavoval zrcadlo sobě i ostatním. Vnímáme totiž nejen nutnost podobného uskupení, ale i spoluodpovědnost za jeho účinný chod.

Chápeme ČRD M především jako svého legitimního partnera – ustaveného na demokratických principech, jako reprezentanta a obhájce společných zájmů sdružení, ale i ostatních dětí a mládeže, jako mluvčího vůči „ostatnímu světu“ (vzhledem k mezinárodním organizacím dětí a mládeže, vůči státu v oblasti legislativní – parlament a vláda i dotační – MŠMT, MF..., vůči FDM „v likvidaci“ a dalším), jako svou pojistku (a to nejenom úrazovou), jako základnu pro nalézání společných cílů v různorodosti jednotlivých členů a pro rozšiřování spolupráce mezi nimi. Naše stanovisko je opřené o jednání delegátů Obsahové konference Pionýra v roce 2002, a proto bylo zcela nedvojsmyslně podpořeno ustanovením v usnesení z jednání České rady Pionýra ze 25. ledna 2003: „Pověřit naše zástupce v ČRD M, aby usilovali za ustanovení ČRD M nástupnickou organizací stávajících republikových střeč.“

Vedle toho pohledu ovšem stejně citlivě pojmáme, že nezpochybnitelné vykročení správným směrem bylo provázeno řadou dětských nemocí, které jsme si museli přestát. Ne každý vně této střešní organizace nám přál, ne každý uvnitř našich sdružení ihned pochopil smysl takového uskupení. Dnes bychom mohli tvrdit, že období vzniku máme za sebou. Ačkoliv není možné posuzovat vyspělost

organizací podle jejich „stáří“, máme na druhou stranu za to, že se nám nedaří s celou řadou problémů vypořádat a už se nemůžeme vymlouvat na potíže z rozběhu. Klademe si proto otázky, na které nenacházíme zcela uspokojivé odpovědi. Česká rada dětí a mládeže si získala nepřehlédnutelné zastoupení v některých státních institucích a poradních orgánech. Její zástupci mají možnost uplatňovat své názory na významných jednáních. Dokáže však svůj vliv opravdu reálně uplatnit? Neměli bychom se porozhlédnout a hledat i širší pole působnosti? Nejsme v tomto směru příliš zahleděni a sebeuspokojeni ze stávajících vazeb?

Před časem se ČRD M rozhodla pro posílení podílu mladých lidí na řízení této organizace. Daří se nám opravdu naplňovat naše orgány a pracovní skupiny mladými lidmi? Dáváme jim dostatek příležitosti? Jaký má činnost pracovních skupin reálný dopad? Postupují podle nějakého plánu, nebo se jedná o nahodilé kroky? Dokáží nás v případě potřeby důstojně reprezentovat? Soustřeďuje se některá z nich i na hledání výhodných obchodních podmínek pro zajištění naší činnosti (vyjma pojištění)? Jakým způsobem vnímají členská sdružení činnost ČRD M? Jde o faktickou podporu, či jen o formální činnost a pojistku a společnou prezentaci? Dokáže ČRD M poskytnout dostatečně zajímavé zájmy činnosti sdružení nebo si každý bude muset vytvořit svůj servis sám? Jakým způsobem se dnes dostávají informace o činnosti ČRD M na členská sdružení? Umí ČRD M řešit účinně otázky svého vnitřního informačního toku? Využíváme všech prostředků tak, jak bychom mohli? Obsahují internetové stránky a zpravodaj Archa opravdu aktuální informace? Bude mít náznak diskuse nad zpravodajem Archa započaté na podzim loňského roku nějaké pokračování? Budou mít případné závěry dopad na podobu zpravodaje? Pomáhá nám v řešení našich problémů

Kancelář ČRD M, nebo je snazší věci raději vyřešit samostatně? Množství otázek, které v souvislosti s ČRD M klademe, je možná velké. Na druhou stranu to ukazuje, že máme pocit nejistoty – jakoby v činnosti ČRD M v poslední době převládala rozpačitost, slabý „tah na branku“, tápání. Máme zásadní dokument „Strategie ČRD M pro léta 2000 – 2005“, jak to však vypadá s jeho uplatňováním v životě? Jsme-li dnes v poločas v něm vymezeného období, kam se posunulo řešení naznačených otázek?

Možná většina našich otázek pramení jen z nedostatku potřebných informací. Myslíme si však, že je lépe je vyslovit a hledat či se jen prostě dozvědět odpovědi, než mlčet a přihlížet. To by byl postoj vskutku nedospělý, třebaš jakási „dětská nemoc“, kterou si však již dnes Česká rada dětí a mládeže – dle našeho mínění – nemůže dovolit. Českou radu dětí a mládeže stále chápeme jako silný politický nástroj k prosazování oprávněných zájmů dětí a mládeže – zakotvený v řadě našich předpisů i v Úmluvě o právech dítěte. Rádi bychom, aby nás ČRD M v tomto duchu i nadále podporovala a zastupovala. Věříme, že naše stávající střešní sdružení je schopno rozvoje ke spokojenosti členských sdružení. K vytváření nových střešních subjektů v tuhle chvíli necítíme ani chut a nemáme potřebné síly, neboť o energii zde vložené si myslíme, že by nebyla vynaložená efektivně. Náš názor je snad dostatečně zřetelný: máme řadu výhrad, podnětů k práci ČRD M někdy i odlišných postojů, ale dosavadní vývoj a zkušenost nás přesvědčují o nesporných šancích a příležitostech České rady dětí a mládeže, které má. A my jsme ochotni dále k naplňování vyhlídek také přispívat.

Výkonný výbor
České rady Pionýra

Jak nám slouží střecha nad hlavou?

Pokud chceme mluvit o střešních organizacích, ten hlavní, kdo by měl mít slovo, jsou členská sdružení těchto střech. Položili jsme sdružením dětí a mládeže začleněným v České radě dětí a mládeže, a pro zachování objektivitu i v Kruhu sdružení dětí a mládeže, několik otázek, abychom viděli jak moc našimi střechami zatéká na obyvatele.

- 1) **Jaký význam a přínos pro vás má členství ve střešní organizaci?**
- 2) **V čem spatřujete slabiny – co víc by měla střecha poskytovat?**
- 3) **V blízké budoucnosti snad dosáhneme existence jediné národní rady mládeže – jaká je podle vás nejlepší cesta k jejímu dosažení a jak byste se do tohoto procesu chtěli zapojit / jste zapojeni?**
- 4) **Co si od existence jediné rady mládeže slibujete?**
- 5) **Čeho se naopak obáváte?**

Odovědi sdružení ČRDM:

Abych ještě předeslal, myslím si, že si umím představit činnost střechy zvenku ze všech stran – s ČRDM spolupracuji jako pořadatel Bambiriády, takže ji vidím ZESPŮDA jako svůj nadřízený orgán. Dále jsem zakládal a nějakou dobu vedl krajskou střechu v Ostravě, takže to je takový partnerský vztah Z BOKU a jako člen Komory mládeže MŠMT se nyní na ČRDM koukám tak trochu SHORA (nikoli ovšem „spatrá“). Nemám žádnou zkušenost s ČRDM zevnitř, proto je můj pohled pouze ZVENKU. Nyní se pokusím vejít do jednotlivých otázek:

- 1) Má to obrovský přínos už jen tím, že poznáme další stejně postižené nadšence, kteří bez ohledu na svůj volný čas pracují s dětmi bez finančního ohodnocení. Když je někdo sám, tak si může zoufat a má pochyby o správnosti své cesty, ale když ví, že takových krásných bláznů jsou zde desítky a stovky, tak možnost zakolísání je už mnohem menší. Takto jsem například vnímal naši první Bambiriádu v Ostravě a její přínos komunitě vedoucích, bez ohledu na název organizace, kroj a barvu šátku.
- 2) Střecha by na sebe měla víc vzít ty nepopulární věci, jako je například povinné školení vedoucích táborů a v budoucnu i vedoucích oddílů, školení zdravotníků, jednotné jednoduché účetnictví, atd. Velké organizace to zvládají, ale malé nikoli a přitom jejich potřeby jsou ještě naléhavější – u velkých se vedoucí přece jen nějak mezi sebou scházejí, kontaktují, ovlivňují a přinášejí různé znalosti z civilního života, ale u malých je ta situace horší.
- 3) Stávající cesty, kterými se sloučení střech ubírá, mi připadají slepé nebo neprůchodné – všechny střechy zrušit a založit novou je idealismus, při kterém ztratíme cennou kontinuitu současného vývoje. Druhá cesta – splynutí pod ČRDM – je neprůchodná kvůli ztrátě tváře Kruhu. Jako nejlepší cesta mi připadá metoda námluv z Prodané nevěsty – profesionální „dohazovač“ druhé straně zdůrazní stav

jednotlivých částí „věna“ a pak už bude snadnější se dohodnout a uzavřít „manželskou smlouvu“. Do procesu sjednocení rad zapojen nejsem a vzhledem k svému zapojení v Ostravě ani být nechci.

- 4) Jednotný tah na branku. Snad by se pak už nestalo to, že MŠMT přestane dotovat úrazové pojištění. Ono i nyní se řada činností už dělá společně, ale pak by to mohlo být ještě účinnější. Např. propagace velkých i malých akcí jednotlivých sdružení, nabídky školení, náročnějších expedic, atd.
- 5) Vtažení politiky do činnosti této jediné střechy – už to přece jen bude mocná síla na lobbing a i voličská síla nebude zanedbatelná. A protože nelze být apolitický, je třeba mít kontakty na všechny parlamentní politické strany. Takže hlavní výhodu jednotné střechy přece jen vidím v jednotném působení na vrcholné politiky a úřady. Jednotný, cílený a koordinovaný lobbing pro děti a mládež.

*Mojmír Nováček,
předseda Moravskoslezské krajské rady A-TOM*

Máme jedinou připomínku ke slučování – ať sloučení či ne, nechceme být členem střešní organizace, jejíž kontakt s okolím a státními úřady obhospodaruji lidé napojení na komunistickou stranu.

Klára Dvořáková, INEX-SDA

- 1) Významný. Zejména v zastupování našich zájmů (dětí, mládeže a dobrovolníků s nimi pracujících) v celorepublikovém i mezinárodním měřítku.
- 2) Myslím, že by měla více „bojovat o své místo na slunci“ a být úspěšnější ve vnitrostátním měřítku.
- 3) Nejjednodušší a nejracionálnější cestou k dosažení jediné národní rady mládeže je, dle mého názoru, zrušení jedné střechy (bez likvidace) a její sloučení se střechou druhou, za předpokladu, že dojde ke kvalitativní změně této (již jediné) národní rady dětí a mládeže na základě dohody zástupců obou střech (resp. jejich členů). Jedná se jak o dojednání podmínek členství, tak i všech dalších nově nastavených parametrů takto vytvořené jediné národní rady mládeže. V podstatě její nový statut.
- 4) Jednotná regulérní reprezentaci v mezinárodním měřítku (např. členství v YFJ) a dále ještě silnějšího partnera a mluvčího pro obhajování zájmů dětí a mládeže v rámci republikových struktur. Její význam dále poroste po vstupu ČR do EU.
- 5) V současnosti zejména některých úskalí v procesu vyjednávání mezi dvěma střechami. Neboť v tomto procesu může ČRDM hrozit ztráta určitého kreditu, který byl v minulých letech postupně a jistě ne příliš lehce budován.

Lee Louda, vedoucí 147. PS Galaxie, Pionýr

Jsem předsedou o. s. se zaměřením na chov koní a podpory volnočasových aktivit dětí a mládeže. Od členství v ČRDM si především slibuji lepší informovanost a přehled o nabídce služeb a akcí pro mládež. Tím se, podle mého názoru, může zlepšit i naše úroveň. Nespornou výhodou je jistě i pojištění členských sdružení. Jsem velice ráda, že tato organizace existuje a naše maličkost, JC Malý Pěčín,

může být její součástí, moc děkuji. Obdivuji též vaši náklonnost a obětavost k této práci. Nepohybují se ve sféře „dospělých“ příliš dlouho a nebyť několika velkých zlomů ve svém životě, asi bych se tam ani příliš nehnala. Velice mile mě překvapuje váš způsob jednání, pokud jsem od vás cokoli potřebovala, vždy jste mi s ochotou odpověděli, to se ale o všech (bohužel i o státních subjektech) říci nedá. Věřím, že jim třeba nemusí být příjemné jednat s takovým „kuřetem“ jako jsem já, tak ať tu práci nedělají, nebo ať alespoň na pohled vypadají, že je práce baví, každý máme své problémy. Velice si cením vaší práce, bohužel nejsme členy ČRD M natolik dlouho, abychom mohli posoudit nějaké nedostatky. Pokud se časem ukáží, já věřím, že jich moc nebude. Nikdo není dokonalý, jsme jen lidé a chybujeme. Určitě se se svými připomínkami ozvu. Jsem zastáncem názoru „NIC SE V MĚM ŽIVOTĚ NEZMĚNÍ, POKUD PRO TO NIC NEUDEĚLÁM!“ Ráda jednám upřímně a s upřímnými lidmi.

Zdeňka Koutná, předsedkyně o. s. JC Malý Pěčín

1) Na první místo klademe význam podpůrný - uvědomujeme si, že jsme součástí širší rodiny sdružení zabývajících se prací s dětmi a mládeží a jsme rádi, že do této rodiny můžeme prostřednictvím střešní organizace patřit. Jsou tu i výhody tak říkajíc ekonomické - úrazové pojištění, nabídka užitečných publikací, možnost prezentace, dobré informační zázemí, zastupování našich zájmů nejen v zahraničí prostřednictvím střešy, střešní organizace je i vhodnou platformou pro diskuse o problémech, které naše sdružení pálí.

2) Moc by se nám líbilo, kdyby ČRD M zajišťovala a hradila konzultační výpravy třeba do Vídně spojené s návštěvou moravských sklípků, výlety k moři a podobné důležité aktivity potřebné pro sebevzdělávání, vzájemné poznávání a regeneraci sil činovníků sdružení. Nic jiného nás přes zvýšené úsilí šedých buněk mozkových nenapadlo - s prací ČRD M jsme docela spokojeni.

3) Vzhledem k tomu, že jsme malí a nesídlíme ve velectru (Praze), můžeme to říci otevřeně: Myslíme si, že základem pro jednotnou střešy by měla být ČRD M, protože dle názoru prezidenta Lípy 2 funguje ČRD M na nepoměrně solidnější úrovni než konkurenční Kruh diletantů. Na druhou stranu by neškodilo zvýšit význam jednotlivých sdružení na úkor jednokriteriálního hlediska počtu členů do 26 let ve sdružení.

4) Svatopluk - pruty atd.

5) Aby to vydrželo a společná střešy se nerozpadla anebo netrpěla vnitřními disharmoniemi, které by ničily akceschopnost organizace navenek.

Aleš Václav Kratochvíl, Lípa 2

1) Přístup k informacím, společný postup ve společných věcech, nové kontakty.

3) Navázat na fungující strukturu ČRD M. Nejlépe včlenění zájemců o jednu radu do ČRD M. Osobně si však myslím, že toto není pro ostatní (nečleny) ČRD M v nejbližší době akceptovatelné.

4) Bezproblémové zastoupení v zahraničí, lepší vyjednávací pozici na domácí půdě.

5) Větších komplikací při rozpravách uvnitř rady. Soužití s politickými mládežemi.

Aleš Sedláček, náčelník Ligy lesní moudrosti

1) Abych pravdu řekl, je to především pojištění, přehled legislativy a možná i určitá prestiž.

2) Horší je to s informováním členů, co se týče na-

příklad možnosti dotací, větší spolupráce mezi sdruženími (více pozvánek na akce pro veřejnost...), trochu je cítit i rivalita mezi velkými sdruženími. Jako malé sdružení se necítíme utlačováni, je o nás díky ČRD M slyšet, kdybychom chtěli mít stejné slovo jako velká sdružení, potřebujeme na to samozřejmě víc dětí a víc lidí se zájmem o danou problematiku.

3) Zapojovat se nebudeme, ale podporujeme sloučení střeš pod ČRD M, která je nejvíc vidět, má nejvíc kontaktů a lidí, kteří to myslí vážně.

4) Větší sílu při prosazování myšlenek (vůči MŠMT, státu, tisku...) a samozřejmě zahraniční politiku.

5) Že poté budou členy střešy jen krajské rady - tedy ne přímo malá sdružení - tedy ne my - (a ta naše příliš nefunguje) - raději mám zprávy přímo z Prahy.

Martin Kříž, Zeměpisná společnost Morava

1) Význam střešy spatřujeme především v tom, že je subjektem zastupujícím naše zájmy na veřejnosti a vůči státní správě za co nejširší spektrum menších organizací. Jeho hlas má tedy logicky větší váhu, než kdybychom se o něco „prali“ samostatně.

2) Střešy by měla poskytovat především SERVIS. Ten spočívá zejména v toku informací. Potřebujeme vědět, co se chystá, jak co dopadlo a nemáme čas ani takové možnosti jako „ti v Praze“. A rádi je v této činnosti podpoříme, pokud bude smysluplná a pro nás přínosná.

Slabinou je myslím to, že se spousta věcí „tam nahore“ děje bez našeho vědomí, a tak získáváme mnohdy pocit, že se něco děje za našimi zády, nebo bez nás, nebo dokonce proti nám. Zde je zřejmá slabina, protože mnohé dobře a upřímně míněné snahy jsou od nás nepochopeny pro nedostatek základních a jednoduchých informací. Řada tzv. střešních organizací trpí touto nemocí, kdy se zdá těm dole, že už vůbec nevidí do toho, co dělají ti nahore a berou je ne jako rádce, pomocníka a partnera, ale jako nutné zlo a hydru, která se živí na jejich běžné činnosti a ubírá jim prostředky pro přímou práci s dětmi a mládeží.

3) Cestou je podle mne transparentní ukazování toho, co kdo dělá a jak to dělá. Tuhle cestu naznačil na minulém VS ČRD M Martin Bělohávek, a je, myslím, nejlepší.

A hovořit přímo s jednotlivými organizacemi, kterých se to týká a ne jenom s vedením celé střešy. 4) Jak už jsem psal na začátku - vážnost a sílu zastoupení při projednávání těch záležitostí, které se dotýkají dětského a mládežnického hnutí.

5) Blbců a kariéristů, kteří za touhle prací přestali vidět děti a slibují si od toho vlastní prospěch.

Vladimír Kubát – Wiki, předseda o.s. Azimut a předseda krajské rady dětí a mládeže Jihočeského kraje RADAMBUK

1) Asi největší přínos pro nás je pojištění účastníků. Akcí děláme mnoho, většinou v terénu, a kolikrát s náradím, kde není problém si něco udělat. Kosy, sekery, křovinořezy, ...ale také informace o věcech týkajících se dětskomládežnického sektoru NNO.

2) Vzhledem k tomu, že jsme „přeběhli“ z KRUHU, který informace neposkytoval takřka žádné, tak zatím nespátřuji slabiny v ČRDM. Obecně vzato, je velmi těžké informovat tak široké spektrum organizací, jaké jsou v ČRDM sdruženy.

3) Sloučení do jedné organizace uvítáme. Ať ji budeme nazývat ČRDM, nebo jakkoliv jinak. Naše organizace je velmi odtržena od dění, vzhledem k tomu, že nesídlíme v Praze, kde se koná většina jednání.

4) Konec žabomyších válek a koukání skrz prsty z jedné střechy na druhou.

5) Začátku žabomyších válek a koukání skrz prsty.
Tomáš Kaplan, předseda Hnutí Brontosaurus

1) Jsme na jedné lodi s ostatními organizacemi, kterým není lhostejné, jak jsou vychovávány děti a mládež u nás a jak tráví svůj volný čas. Členství v ČRDM nám dává možnost ovlivňovat prostředí, v němž tyto organizace působí, a hájit oprávněné zájmy dětí a mládeže v ČR.

2) Slabiny jsou především v personálním zabezpečení činností ČRDM – ale to je asi problém obecnější.

3) Věříme, že ČRDM za pět let své existence prokázala svou smysluplnost a životaschopnost, je obecně uznávaným subjektem s dobrou „značkou“ – proto by měla jediná národní rada vzniknout na jejím základě úpravou stanov a přijetím dalších sdružení. Tento proces ostatně probíhá – členy ČRDM je z původních osmi již 56 sdružení, po loňské úpravě stanov byla přijata první krajská rada dětí a mládeže...

Junák je účasten diskusí především prostřednictvím Pavla Trantiny, jenž coby místopředseda vede vyjednávací tým ČRDM. Další činovníci Junáka se účastní kulatých stolů a ústřední orgány jsou informovány o postupu jednání.

4) Především ukončení situace, kdy jedna či dvě osoby z jedné střechy „mydlí schody“ většině ostatních sdružení dětí a mládeže a torpédují návrhy střechy druhé. A pak konečně zajištění odpovídajícího zastoupení na evropské úrovni.

5) Junák byl za svou existenci třikrát zrušen, z toho dvakrát za výrazné „pomoci“ střešních organizací. Proto je tak citlivý na prostředí uvnitř národní rady a požaduje jasná pravidla, jež by zabránila jejímu zneužití. Z tohoto pohledu je velmi důležitá otázka členství sdružení mládeže s politickým podtextem. Jasně proto říkáme, že v rámci národní rady není místo pro fašistickou, rasistickou a komunistickou ideologii a praxi, ani sdružení, která se k nim hlásí.

Pavel Trantina, Junák

1) Méně starostí ohledně zařizování pojišťování, přístup k informacím, možnost se vyjádřit k aktuálním otázkám z problematiky dětí a mládeže.

2) Nabídnout i zástupcům malých organizací vyjádřit svůj názor, nabídnout jim zapojení do celorepublikových aktivit, podílet se na strategiích při práci s DaM – myslím si že moc zájemců sice nebude, ale názor těch pár může různá jednání obohatit a je to potěšující, že někdo má zájem o váš názor.

3) Vidím klady i nedostatky jak v jediné radě, tak v současném stavu. Nejjednodušší je spojit vše do jednoho existujícího celku – resp. do ČRDM. Demokratictější mi připadá vytvoření třetího společného konzultačního „orgánu“ který bude zastupovat současné střechy se společně stanovenými prioritami a strategií.

4 + 5) Myslím si, že to my, jako malá organizace nezaregistrujeme.

Martin Sysala, sdružení Klubko

Odpoředi sdružení KSDM:

1) Pokud je tou střešní organizací myšlen Kruh, tak význam našeho členství je omezen na význam této organizace. Poskytuje nám zastoupení vůči státním orgánům, kde se představitelé naší střechy někdy účinně, jindy méně, berou za zájmy Duhy. Pokud by však střešní organizací byla myšlena reprezentativní národní rada mládeže, potom by pro nás význam a přínos byl samozřejmě mnohem vyšší, i díky mnohem vyššímu významu národní rady. Konkrétním očekáváním asi nepřekvapíme: kvalitní pojištění, dobré mediální zastupování celého sektoru, úporné a účinné hájení oprávněných zájmů našeho „cechu“, pocit kamarádského soužití s dalšími sdruženími.

2) Slabiny současného stavu z něj jednoznačně plynou a Duha je z tohoto faktu již dlouho silně rozladěna – konkurence místo spolupráce, zášť místo důvěry, házení klacků pod nohy a vzájemné soupeření místo normálních a korektních pracovních vztahů. Takže vše, co by střešní organizace měla dělat, je tím nutně oslabeno – slabší je zastoupení vůči státu, ohrožená je pojistka, PR management sektoru je mnohem horší, než by mohl být a navíc stále místo normálního a běžného spolupracování na rozumných aktivitách vedlepracujeme, nebo dokonce protipracujeme na aktivitách ne vždy rozumných.

3) V redakci Archy pracují optimisté, pokud tvrdí, že národní rada vznikne brzo. Duha je také optimistická a do celého procesu je zapojena velice silně a intenzivně. Duha je největší (měřeno počtem individuálních členů) sdružení Kruhu a proto cítí jako svoji zodpovědnost silně tlačit na vznik jediné národní rady. Za nejlepší způsob k jejímu dosažení považujeme založení nové organizace a zrušení obou stávajících.

4) Radost a mír na věčné časy :-). Tedy, bylo by to pěkné, ale k tomu sotva dojde. Slibujeme si výrazně zvýšený význam této rady proti stávajícím střechám. Výrazně lepší členský informační i propagační servis. Účinnější zastupování společných zájmů. Výrazně vnitřnější propírání sporů oproti současnému výrazně vnějššímu pavlačovému hádání.

5) Té spousty volného času, kterou najednou všichni budeme mít, až nebudeme muset řešit hlouposti střešních organizací.

Ondřej Pohanka, Duha

1) Informace a různá upozornění, pojištění.

2) 3) 4) Na tyto otázky jsme příliš regionálním sdružením a přesně nevíme, co se děje „nahore“. Jsme součástí Kruhu, který funguje momentálně docela dobře, rozhodně se za poslední dva roky dost zlepšil co se týče informací o různých akcích, stážích, grantech atd., takže s činností jsem spokojen.

5) Aby v té jednotné střeše nepřevládla postupně systémem bývalého jednotného SSM a koryt. Snad se tak nestane.

Jarek Jiruše, sdružení Ulita

Skandál jedné střechy?

24. duben 2003 se rozhodně zapíše do historie sdružení dětí a mládeže: Valná hromada NICEM rozhodla o zániku této organizace. Tisková zpráva zasláná do ČTK se ještě týž den objevila i na www.adam.cz a rázem patřila mezi nejčtenější. Co se vlastně na NICEM přihodilo? Je to dobře nebo špatně? Co bude dál s „Adamem“? Proto jsme se raději zeptali toho nejpovolnějšího – generálního sekretáře NICEM Hanky Konopiské.

NICEM opravdu skončil?

Pravda je, že slovo zánik vyvolává na první pohled jednoznačně negativní asociace. Jenže z právního hlediska rozlišujeme několikero druhů zániku organizace a jedním z nich je zánik organizace sloučením s jinou. A právě pro tento způsob se Valná hromada NICEM rozhodla: od 1. června tohoto roku se NICEM sloučí s ČRDM, stane se organizační jednotkou ČRDM bez právní subjektivity.

Proč se NICEM rozhodl pro takovéto radikální řešení?

Tohle řešení nepřišlo zčistajasna, je především přirozeným vyústěním situace, v níž se NICEM několik let nacházel: naprostá, devadesátiprocenní, ekonomická závislost na dotaci z MŠMT, nedostatečný počet pracovníků a nechuť, nezájem či nedostatek sil většiny sdružení cokoli řešit. Navíc absence jakékoli dlouhodobé strategie. Ještě bych měla doplnit, že NICEM i svým složením byl střechou poněkud atypickou: jeho členy byla sdružení, jež byla zároveň v Kruhu, nebo v ČRDM, nebo nezastřešená.

Pokud se NICEM potýkal s tak závažnými problémy, měla vůbec jeho existence nějaký význam?

Jednoznačně ano. Problémy, o nichž jsem prve hovořila, jsou spojeny zejména s rozvojem Internetu, tedy se založením ADAM.cz v roce 1998. Ale nikdy by nemělo být zapomenuto, že v oblasti informačních aktivit měl NICEM po celá devadesátá léta obrovský význam. Byla to jediná platforma, kde sdružení mohla získat potřebné technické vybavení i informace. NICEM založil síť BBS – informačních stanic při sdruženích či při DDM, které zpracovávaly infoservis pro sdružení, školy, děti a rodiče. Ty se staly zárodkem informačních center mládeže, jež se zformovala ještě na půdě NICEM, než se koncem 90. let osamostatnila a vytvořila vlastní asociaci. Pak je tu samozřejmě server ADAM, který je dosud jediným informačním servisem pro všechna sdružení dětí a mládeže. Málo se třeba ví, jaké rozsáhlé služby bezplatně NICEM během své existence poskytoval. Také nesmíme zapomenout, že se NICEM pokusil jako první v neziskovém sektoru o založení internetové kavárny. Když to shrnu, za deset let je to nesmírné množství práce, a kdyby dokázal řešit průběžně vzniklé problémy, mohl být NICEM dneska možná nejstabilnější a nejvýznamnější střechou.

Považuješ rozhodnutí valné hromady za správné? Koneckonců přijdeš o funkci...

Je to nejlepší možné stávající řešení. Obsah činnosti bude zachován, stabilizuje se, bude se dále rozvíjet,

změní se jen forma. O funkci mi nešlo, nejsem jejich sběratel a rozhodně nebudu plakat, že už nejsem „paní generální“.

Vratme se k tvému působení ve funkci generálního sekretáře, jímž jsi byla dva roky. Jak je osobně hodnotíš?

Jako nesmírně těžké a pro sebe velmi poučné. Rozhodně to nebylo žádné veni, vidi, vici. Nejzávažnější bylo umět analyzovat situaci a rozhodnout, které problémy řešit, jakým způsobem a v jakém pořadí. Takhle to vypadá hrozně jednoduše, ale třeba celý rok mi trvalo, než jsem si udělala jasno a pochopila všechny souvislosti. Byli jsme pod velkým tlakem: plnit všechny současné projekty, vyřešit potřebné úkoly z minulosti, leckdy dávnověké, a zároveň se dívat do budoucna. Díky týmové práci se to podařilo. Dneska se musím smát, když si vzpomenu na bouřlivá zasedání naší výkonné rady, ale vždycky nás spojovalo úsilí o nejlepší řešení. A také jsme se nebáli práce, to je důležité. Moc bych chtěla poděkovat šéfovi redakčního centra Slávku Hrzalovi, webmasterovi Petru Molkovi a redaktorce Radce Páleníkové za novou tvář a obsah našeho ADAM.cz, za tu hroznou mravenčí práci, z níž čtenáři ADAM.cz vidí asi tak jednu desetinu. Také Pavlu Hofrichterovi za přípravu všech prezentačních akcí, na nichž jsme propagovali práci sdružení dětí a mládeže, od Bambiřády přes CVVZ po Regiontour. Všem ostatním členům výkonné rady, ale také třeba sdružením FoS a Pionýr za nezlomnou vůli řešit problémy. A vám všem, kteří ADAM.cz čtete, přispíváte, kritizujete, diskutujete...

V současné době hýbou „naším světem“ jednání o vytvoření jediné národní rady. Neobáváš se, že ČRDM bude přičteno ke zlu, že NICEM „pohltila“, aby si upevnila své mocenské postavení?

Neobávám, nepovažuji to za podstatné. Ve prospěch ČRDM mluví zcela jasně fakta a množství vykonané práce, např. převzetí odpovědnosti za síť na Senovážném, nebo bezplatné poskytnutí prostor redakčnímu centru. Na valné hromadě se každý mohl svobodně rozhodnout, jak bude hlasovat. Pro sloučení NICEM s ČRDM nehlasovala všechna sdružení ČRDM, naopak toto řešení podpořila Duha (člen Kruhu) a SAN. Proti nebyl nikdo. Jinými slovy řečeno, zvítězila většinová vůle vyřešit problém. Obsah vyhovoval, forma ne. Tak se odhlasovala její změna. Pro mne je nejcennější, že se většina sdružení po několika letech dohodla, že chce situaci řešit. Konečně byl učiněn krok k tomu, abychom mohli systémově a systematicky pracovat. Dokud bude mimoškolní činnost sdružení dětí a mládeže v naší republice Popelkou, máme práce nad hlavu. Všechno je třeba vidět z nadhledu. Sloučením s ČRDM NICEM jasně přispívá k jednáním o vytvoření národní rady: jednak bude o střechu méně a situace bude přehlednější, jednak se činnost NICEM stabilizuje a může se začít pracovat na koncepci mediálního centra národní střechy. Ať už národní rada vznikne jakkoli, bude takovéto centrum potřebovat. Zaznělo to na valné hromadě z různých sdružení i z usnesení výkonné rady.

Osobně jednání o jediné národní radě vítám a podporuji je.

Jak si máme představit podobu a činnost NICEM pod křídly ČRD M?

NICEM bude mediálním centrem ČRD M zpracovávajícím jako dosud informace ze sdružení a pro sdružení, Hlavními úkoly zůstanou péče o rozvoj serveru ADAM.cz, příprava prezentačních akcí; nově přibude redakce Archy. Takže vítěj v klubu, Jakube! I tak je to práce víc než dost. Musíme dokončit info-servis na ADAM.cz, poslední dva roky jsme se zaměřili spíše na rozvoj zpravodajství, protože jsme potřebovali zvýšit návštěvnost a zároveň propagovat práci sdružení. ADAM.cz bude i nadále otevřen všem sdružením bez rozdílu, v tom tkví jeho význam. Proto se chceme na sdružení obrátit, aby sama navrhla, jaké informace by na ADAM.cz potřebovala najít (dotace, adresáře, dokumenty, vzdělávání, slovníček pojmů atd.) a o jaké služby by měla zájem (webhosting, poradenství, semináře, pronájem zasedačky, zaslání novin apod.). Rovněž už není do budoucna únosné všechny služby poskytovat zdarma. Nezbytně nutné je vyhledávání alternativních finančních zdrojů, protože pokud chceme cokoli rozvíjet a zkvalitňovat, musíme především rozšířit pracovní tým. Dobrovolnictví je krásná věc, ale mediální centrum musí stát na profesionálním základě. Ovšem tím stěžejním úkolem je zpracovat koncepci a strategii centra pro národní radu. Ráda bych iniciovala založení pracovní skupiny, proto oslovuji čtenáře Archy už nyní: chcete-li se podílet, pracovat ve skupině, máte-li nějaký nápad, připomínky, chcete-li jakkoli přispět, neváhejte, ozvěte se mi na známý e-mail: nicem@adam.cz.

Ptal se Jakub Kořínek

Z historie NICEM

1991

Vzniká NICEM jako volné neformální konsorcium MŠMT ČR, IDM a 5 občanských sdružení; hlavním úkolem je koordinovat postup sdružení pracujících s dětmi a mládeží v oblasti informatiky s podporou státu.

1993

Založen NICEM jako občanské sdružení. Zakládajícími organizacemi jsou Amavet, Duha, OKC Juvena Jihlava, Klub mladých cestovatelů a Pražské ekologické centrum. Vznikají první informační body

docházkového typu pro děti a mládež – předchůdci ICM – a jsou vybavovány potřebnou počítačovou technikou. Svou činnost zahajuje informační systém ADAM, což je zkratkové slovo znamenající Automatizovanou databázi mládeže.

1993 – 4

NICEM působí jako jediná informační základna pro sjednocovací aktivity sdružení dětí a mládeže; spolupracuje s Konzultační radou SDM, s Pracovní skupinou dětí a mládeže a Grémiem sdružení dětí a mládeže ČR.

1995

Výše uvedené aktivity ústí v založení Kruhu sdružení dětí a mládeže, jehož se NICEM stává pozorovatelem.

1996

V tomto roce již má NICEM 14 členských sdružení. Za uplynulé roky přibyl Junák, Pionýr, FoS ČR, YMCA, AKSM, AMD, Sdružení divadelních aktivit, ČTU, A-TOM. Začínají přípravné práce na využití Internetu.

1997

NICEM se rozhoduje utlumit síť oblastních počítačových stanic pro poskytování informací o sdruženích dětí a mládeže a přejít na technologie Internetu.

1998

NICEM se stává jedním ze zakládajících členů České rady dětí a mládeže. Po několikerém stěhování v průběhu své existence se stěhuje do prostor administrativní budovy na Senovážném náměstí, kde zůstává dosud. Zakládá internetový server Adam.cz, síť LAN v celém objektu a internetový klub Adam pro přichozí děti a mládež. NICEM opouští informační centra mládeže a založením vlastní asociace se vydávají svou cestou.

2001

Od ledna tohoto roku přebírá správu sítě LAN ČRD M. Prohlubuje se nejednota v názorech členských sdružení, jakým směrem se má NICEM dále ubírat. NICEM stále poskytuje prostřednictvím serveru četné služby sdružením zdarma. V červnu je zvolena nová sedmičlenná výkonná rada NICEM, která s jedinou obměnou pracuje až do zániku NICEM. Jejím hlavním úkolem je najít řešení problematiky NICEM, zejména otázky strategie, ekonomiky, lidských zdrojů a participace členských sdružení.

2002

Server Adam.cz získává na kvalitě – nový redakční systém, nová grafika, členění, zásadní proměna zpravodajství, otevření diskusí. NICEM úzce spolupracuje s ČRD M: účastní se řady prezentačních akcí na podporu sdružení dětí a mládeže a serveru Adam.cz. ČRD M též podpoří NICEM založením společného Redakčního centra.

2003

NICEM analyzuje situaci: na jedné straně kvalitní, rozvíjející se obsah činnosti, na straně druhé nemožnost řešit dlouhodobě vzniklé problémy v dané formě NICEM jako střešní organizace. Valná hromada se usnáší na zániku NICEM sloučením s ČRD M a jeho ustavením jako samostatné organizační jednotky bez právní subjektivity.

Co nám chybí? Více diskusí!

Často pro samu „práci“ nemáme dost času, abychom se sesedli a povídali si – protože při popovídání se leckdy vyřeší víc, než při oficiálním jednání, o korespondenci ani nemluvě. Čerstvou zkušeností v této věci je pro mne závěr posledního valného shromáždění ČRDM. Setrvali zde ti, kteří měli čas a chuť prodiskutovat záležitost tvorby jedné střechy, a bylo to znát. Diskuse byla volná, ne formální – a povídat bylo o čem. Tzv. nositelé vyšších funkcí byli konfrontováni s náhledy na situaci, o níž se třeba domnívali, že už je zcela uzavřená (zda vůbec jedna střecha a která je ta pravá?) či naopak na to, co je jinde předmětem zásadních sporů (počty mandátů) a zástupci přítomných menších či malých sdružení je ponechali zcela stranou jako podružnější. Nebyl žádný zásadní rozpor – ona věta ve „Strategii ČRDM“ hovořící o záměru, cit.: „...převzme ČRDM funkci ‚Národní rady mládeže‘...“ – vyvolala jen dotazy (od zástupců novějších členských sdružení ČRDM), jak byl tento záměr ČRDM formován. Po vysvětlení, že jde o dlouhodobý plán vytvořený v široké diskusi delegátů ze sdružení, bylo konstatováno, že podobný postup v Kruhu sdružení dětí a mládeže nebyl.

Výše zmíněný úmysl byl potom konfrontován s řadou dalších dotazů, přičemž v nastalé rozpravě byl opakovaně zdůrazněn postup, kdy záměr z oficiálního dokumentu („Strategie ČRDM pro léta 2000 – 2005“) je postupně zpřesňován v rámci činnosti pracovních skupin ČRDM a nakonec usnesením představenstva ČRDM přesněji vymezen (či omezen) dalšími (dílčími) pravidly, čti mantinely, které stanovují pozici vyjednávačů.

Řeč přišla i na pružnost postoje ČRDM, a které jsou už ony hranice, za něž nejít. Zde šlo o narážku například na zásadní stanovisko k zapojení sdružení mládeže politických stran, z něhož nakonec zástupci ČRDM na jednání tzv. 2. kulatého stolu ustoupili.

Rokování nakonec bylo i o pře-

kročitelných či nepřekročitelných mezích, které pochopitelně mohou být pro různé osobnosti (spíše než pro nějaké instituce) překonatelné či nikoli. Diskuse byla zajímavá i z toho pohledu, že do ní přispěli zástupci i zcela nových členských sdružení ČRDM, kteří měli třeba ještě nedávnou zkušenost z práce Kruhu sdružení dětí a mládeže. Jejich srovnání bylo cenné, a to nejenom proto, že z něj ČRDM ve srovnání s Kruhem sdružení dětí a mládeže vycházela lépe. Byl to návod neopouštět zásady a metody práce ČRDM, neboť jsou nejen logické, ale i průhledné a srozumitelné.

Martin Bělohávek

Druhýma očima

Ona debata vedená v závěrečné třičtvrté hodině dubnového valného shromáždění ČRDM opravdu nebyla žádným dramatem, a tak si teď dovolím několik mírně provokativních myšlenek, které mě během té přátelské rozpravy na valném shromáždění ČRDM napadaly. Předně bylo zřejmé, že vytváření nějaké nové střechy – tedy jiné než ČRDM – nikomu zvláště starosti nedělá. S pochopením si nechali vyložit základní důvody, které takové snahy dnes motivují, racionálně s nimi i souhlasí, ale v zásadě si myslí, že to, co potřebují, jim už dnes poskytuje ČRDM. To by některé z nás, kteří stáli u zrození této střechy, mohlo těšit, ale bylo by to přece jenom krátkozraké. Jednak se ukazuje, že zatím mezinárodní rozměr naší činnosti leží na srdci jen tu a tam někomu, protože zkrátka bez jediné reprezentativní střechy nebude mít Česká republika zastoupení v klíčových mezinárodních strukturách dětí a mládeže – Evropským fórem mládeže (YFJ) počínaje. Dále je pak vidět, že si málokdo dostatečně uvědomuje, jak nás současný stav přece jenom handicapuje ve chvílích, kdy nám není státní či politický partner příliš nakloněn. Zažili jsme to na podzim, kdy pár dní před rozhodováním o dotacích na tento rok nový náměstek ministra školství vyřadil z komisí, které měly rozhodovat, všechny zástupce sdružení dětí a mládeže – mnohdy lidi, kteří se už řadu let těšili pro svou nestrannost a kompetenci široké důvěře všech

zainteresovaných subjektů. A to, co se povedlo rozpoutat kolem úrazové pojistky viceprezidentovi KSDM Stanislavu Medrickému, kdy se pod jeho ataky málem zhroutil základní jistota vztahu mezi MŠMT a sdruženími – totiž dotační krytí úrazové pojistky, kterou za mimořádně příznivých okolností prakticky pro všechny už řadu let vyjednává ČRDM – to ukázalo v plné nahotě, jak společensky slabá je zatím pozice všech, kteří se nasazují ve prospěch dětí a mladých lidí – ČRDM v to počítaje. Druhý nepřehlédnutelný rys v debatě o „jediné střeše“ pak představuje zvláštní situace velkých sdružení – samozřejmě hlavně skautů, pionýrů, také tomíků a táborníků z ČTU. Leccos vysvítá ze stanoviska, které si tu na jiném místě v ARŠE můžete přečíst od pionýrů. Tato velká sdružení mají za sebou historii, kterou nelze jen tak přehlížet. V něčem je brzdí a zpomaluje, vytváří jim i velké problémy uvnitř – ale na druhé straně je jakýmsi „kýlem“, který udržuje základní směřování i uprostřed bouří a vírů. Být velkým sdružením – to v sobě nese určité výhody, možnosti, také úkoly a odpovědnost, ale současně i velkou setrvačnost, omezení a faktory, které je nutné velmi pečlivě respektovat. Jinak by došlo k takovému vnitřnímu pnutí, které by organismus velkého sdružení roztrhlo. A to si nikdo v takovém sdružení nepřeje. Při debatách o jediné střeše není možno tuto velkou vnitřní setrvačnost takových sdružení ignorovat. V nich se nic nedá řešit rozhodnutím „několika lidí z vedení“. Cokoliv podstatného musí vyrůst jako všeobecně sdílený souhlas. A to vyžaduje čas. Jeden zcela praktický konkrétní důsledek ta debata na valném shromáždění ČRDM měla: všichni si uvědomili potřebu zjistit, co si vlastně jednotlivá sdružení o důležitých momentech vytváření jediné střechy skutečně myslí. Představenstvo ČRDM dostalo „zadání“ uspořádat do prázdnin anketu mezi svými sdruženími, aby se víc mohlo pracovat s fakty než s dojmy. V chystaném speciálu k 5. výročí vzniku ČRDM, který by měl vyjít o prázdninách, vás s výsledky rádi seznámíme. Jsem docela napjatý, jestli se totéž podaří kolegům z KSDM.

Edy

42. mezinárodní zasedání Evropského parlamentu mládeže

V letošním roce měl Evropský parlament mládeže v České republice tu čest i zodpovědnost organizovat 42. mezinárodní zasedání, které se konalo v Praze ve dnech 4. – 13. dubna. Sjelo se na něm bezmála 200 delegátů z 22 států Evropy. Slavnostní zahájení i plenární shromáždění probíhala v zasedacím sále Magistrátu hl. m. Prahy a se svými projevy zde vystoupili představitelé města, Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, Ministerstva zahraničních věcí a Delegace Evropské komise v České republice. Evropský parlament mládeže (European Youth Parliament – EYP) je jedinečným projektem, který už od roku 1988 dává příležitost mladým lidem z celé Evropy se společně setkávat a v průběhu funkčně i procedurálně věrné simulace práce Evropského parlamentu projednávat a schvalovat rezoluce řešící nejpálčivější problémy dnešního světa. Tato mezinárodní organizace sdružuje přes 25 zemí Evropy. Každoročně pořádá tři mezinárodní zasedání, která jsou podporována Evropským parlamentem, jemuž jsou výsledné dokumenty zaslány. Zasedání probíhají i pod záštitou EU a nejvyšších úřadů hostitelských zemí.

České delegace se účastní téměř pravidelně již od roku 1991. Roli národní komise zaujímá občanské sdružení Evropský parlament mládeže v ČR, jehož hlavním úkolem je informovat o aktivitách EYP a od roku 1999 i pořádat národní výběrové konference, jež vybírají delegace českých středních škol pro mezinárodní zasedání.

Na letošní desetidenní mezinárodní zasedání v Praze přijely čtyř až desetičlenné národní delegace. Každý delegát byl přiřazen do určité komise a musel být důkladně připraven na problematiku, na níž jeho komise měla zpracovat rezoluci. Komise vždy sestávají z delegátů různých zemí tak, aby se v žádné z nich nevyskytovalo více členů z téže země. Proto na začátku zasedání probíhá nejprve „teambuilding“ – herní aktivity mající rozvinout schopnosti komunikace a tolerance a přivýknout na spolupráci v týmu složeném z lidí různých národností, mentalit a názorů. K vlastní práci se komise sešly v prostorách gymnázia a základní školy ve Štěpánské ulici.

Delegáti se rozdělili do 15 komisí, přičemž každá komise měla v průběhu 3 dnů prodiskutovat a zpracovat zadané téma, jež reflektovalo nejzávažnější problémy současné Evropy a světa. V čele každé komise stojí chair (vedoucí), který je jen o málo starším zkušeným absolventem mezinárodních zasedání a má za úkol práci v komisi koordinovat. Nejobsáhlejší problematika zahraničních záležitostí si vyžádala zřízení tří komisí. První se zabývala otázkou lidských práv v Číně, druhá řešila vysoce aktuální téma Iráku a třetí se zaměřila na obnovu Afghánistánu.

První komise pro hospodářské záležitosti se snažila nalézt řešení ekonomických problémů nejchudších rozvojových zemí a druhá projednávala, jak nejlépe čelit korupci. Integraci imigrantů a rostoucí nezaměstnanost v zemích EU se zabývaly dvě komise pro sociální záležitosti. Na klimatické změny a etické otázky dnešní vědy se zaměřily komise pro životní prostředí a veřejné zdraví. V dalších komisích se

projednávaly otázky rovných příležitostí mladých lidí z venkovských oblastí, vzdělání v rozvojových zemích, pandemie AIDS v jižní Africe či participace mladých lidí na politickém procesu v EU. Komise pro ústavní záležitosti projednávala činnost Evropského konventu a druhá komise pro rozvoj a spolupráci se soustředila na ožehavou otázku přijetí Turecka do EU.

Příležitost k relaxaci v jinak náročném a nabitém programu poskytovaly delegátům společenské akce, mezi nimiž přední místo zaujímá Eurokoncert, na němž účinkovali sami delegáti a který je považován za kulturní vyvrcholení každého zasedání.

Poté, co byly všechny rezoluce sepsány a vytištěny, si musela každá komise připravit strategii pro plenární zasedání. To se řídí přísnými procedurálními pravidly a stejně jako práce v komisích je vedeno v angličtině, popřípadě francouzštině: nejprve předkládající komise přečte operativní část své rezoluce a následně ji v tříminutové řeči obhájí. Poté jsou vyzvány ostatní komise, aby přednesly své případné útočné řeči. Pokud nejsou žádné formální nejasnosti, přechází se k plenární debatě, ve které je projednávána rezoluce podrobně všestranně kritice. Před vlastním hlasováním je opět na předkládající komisi, aby celou debatu shrnula. Náročný program valného shromáždění probíhal dva dny a delegáti odvedli opravdu dobrou práci.

Z takového mezinárodního zasedání odjíždí každý delegát posílen novými zkušenostmi z práce v nestandardním prostředí – bilaterální a hlavně multilaterální jednání o vysoce odborných tématech, a pln intenzivních zážitků. Práce v komisích umožňuje dále rozvíjet jazykové dovednosti, vyjadřovací schopnosti studentů i předpoklady pro týmovou práci. Pro absolventy takového intenzivního programu v nestejnorožném prostředí je tolerance, respekt, pochopení a spolupráce nevyhnutelnou samozřejmostí. A to je i cíl, který naplňuje smysl aktivit Evropského parlamentu mládeže: prohlubovat u mladých lidí vědomí evropanství a kolektivní spoluzodpovědnosti za osudy Evropy a celého světa.

*Evropský parlament mládeže v ČR
Sušická 30/851, 160 00 Praha 6
www.eyp.cz
eyp@eyp.cz*

Národní rady mládeže v Evropě

Vznikly většinou z iniciativy jednotlivých organizací dětí a mládeže, působících na národní úrovni, aby jim pomohly v zastupování zájmů členů a obecných oprávněných zájmů všech dětí a mladých lidí v dané zemi. Mnohdy jsou jejich členy kromě celostátních sdružení a podpůrných institucí také **regionální rady mládeže**.

Jsou partnery státní správě a samosprávě v otázkách, jež se týkají oblasti jejich činnosti a přesahují zájmy jednotlivých členských sdružení. Prezentují sektor dětí a mládeže vůči veřejnosti, pořádají akce pro neorganizovanou mládež, vedou různé informační a lobbystické kampaně a vyvíjejí tlak na řešení problémů.

„Klasická“ národní rada mládeže neexistuje. Každá má jiné právní postavení (některé ze zákona, jiné musí vládnoucímu režimu vzdorovat), jinou rozhodovací strukturu a hlasovací práva (od stejného počtu k lineárnímu nárůstu hlasů), jiné cíle činnosti a aktivity (od „klasických“ po politické kampaně) a problémy mezi členskými sdruženími. Ostatně, jinak by to ani nebyly živé organizace mladých lidí. Přinášíme přehled všech národních rad mládeže – členů, kandidátů i pozorovatelů Evropského fóra mládeže s odkazy na jejich internetové prezentace a s případnou krátkou charakteristikou.

Následující zahraniční národní rady jsou členy Evropského fóra mládeže:

AESI – Národní rada mládeže Islandu
Allianssi – Aliance spolupráce finské mládeže
 – www.alli.fi – téměř 100 organizací – velmi aktivní rada sdružující nejen organizace dětí a mládeže, ale i osoby s nimi pracující, silný partner finské vlády
BYC (British Youth Council) – Britská rada mládeže
 – www.byc.org.uk – více než 150 organizací o 3 mil. členů

CGJL – Lucemburská generální konfederace mládeže – www.cgjl.lu – 23 organizací
CJE – Španělská rada mládeže – www.cje.org – 69 organizací (17 „krajských“ rad a 52 org.)
CNAJEP (Francie) – Výbor pro národní a mezinárodní vztahy organizací pro mládež a lidové vzdělávání – ww.educ-pop.org/74 – 74 organizací
CNJ – Portugalská národní rada mládeže – www.cnj.pt – 29 organizací
CNJC – Katalánská národní rada mládeže – www.cnjc.net – 68 organizací – velmi aktivní rada, vydávající řadu podnětných publikací
CRIJ – Výbor pro mezinárodní vztahy mládeže francouzsky hovořící komunity Belgie – www.cjef.be – 60 organizací
CSAJ/SAJV – Švýcarská národní rada mládeže – www.sajv.ch
CYCIC – Kyperská rada mládeže pro mezinárodní spolupráci
DNK – Německá národní rada pro mezinárodní práci s mládeží/mládeže – www.dbjr.de – pracovní skupina Německé federální rady mládeže (DBJR) a Rady politických organizací mládeže (RPJ)
DUF – Dánská rada mládeže – www.duf.dk
ESYN – Národní rada organizací řecké mládeže – www.esyn.gr – zažila v loňském roce velké problémy mezi organizacemi klasického typu a organizacemi politické mládeže
JEUGDRAAD – Holandská národní rada mládeže – www.jeugdraad.nl – nová národní rada mládeže, loni úspěšně ustavená na starších základech
KNZ-Malta – Národní rada mládeže Malty – ww.knz.org.mt – 39 organizací
LIJOT – Rada organizací litevské mládeže – www.lijot.lt
LJP – Národní rada mládeže Lotyšska – www.ljp.lv – 35 organizací
LNU – Norská rada mládeže – www.lnu.no – téměř 70 organizací
LSU – Národní rada švédských organizací mládeže – www.lsu.se

MSS – Národní rada slovinské mládeže –

ljudmila.org/mss

NAYORA – Národní shromáždění organizací mládeže Ázerbajdžánské republiky –

www.nayora.az

NCYOG – Národní rada organizací mládeže Gruzie

NIKI – Maďarská koordinační kancelář pro mezinárodní práci s mládeží/mládeže – je kancelář

dvou národních rad mládeže pro mezinárodní zastupování maďarské mládeže

NYCI – Irská národní rada mládeže –

www.youth.ie

NYCR – Ruská národní rada mládeže –

iclub.nsu.ru/~youth/council/index_e.html – 79 organizací

ÖNK – Rakouský národní výbor pro mezinárodní spolupráci mládeže –

www.jugendvertretung.at/ – 22 organizací

RADA – Běloruská unie organizací dětí a mládeže

www.rada.org.by – 22 organizací

RMS – Rada mládeže Slovenska –

www.mladez.sk – 26 organizací – hlavní zahraniční partner ČRD, spojují nás obdobné problémy i aktivity

VJR – Vlámská národní rada mládeže (Belgie) –

www.vlaamsejeugdraad.be

Národní rady mládeže si na evropské úrovni vytvořily, spolu s mezinárodními organizacemi, silný koordinační orgán – **EVROPSKÉ FÓRUM MLÁDEŽE (YFJ)**. To je evropskou mezinárodní organizací, založenou v roce 1996 jako následník tzv. **CENYC** (Council of European National Youth Committees) a **ECB** (European Co-ordination Bureau of International Non-Governmental Youth Organizations), jež reprezentovaly zájmy mládeže od šedesátých let. Funguje prostřednictvím **Fóra mládeže Evropské unie (YFEU)**, které tvoří most mezi YFJ a institucemi Evropské unie (a fakticky tak na aktivity celoevropského fóra získává prostředky od EU). Sekretariát sídlí v Bruselu. Snahou YFJ je „zastávat zájmy mladých lidí v celé Evropě a podporovat jejich aktivní zapojení do vytváření společné Evropy, založené na hodnotách lidských práv, demokracie a vzájemného porozumění.“

Evropské fórum mládeže sdružuje více než devadesát členských organizací – národních rad mládeže a mezinárodních nevládních organizací mládeže – s přibližně deseti milióny mladých lidí z více než čtyřiceti evropských států. Členské organizace reprezentují širokou škálu zájmových oblastí: studentské spolky a organizace mládeže s politickou orientací, organizace zaměřené na ochranu životního prostředí, menšiny, výchovné organizace, organizace venkovské mládeže a mnoho dalších.

YFJ je vedeno mladými lidmi: ti, kteří rozhodují, jsou všichni pod 35 let, zatímco **Byro** – nejvyšší reprezentativní orgán, je složeno z dobrovolníků s průměrným věkem 26 let. Mladí lidé a jejich organizace hrají aktivní roli v zajišťování obnovy a rozvoje demokracie – požadováním uznání sociálních, kulturních, politických a ekonomických práv a zodpovědností. Doplňují tak standardní politický proces – jsou schopni být partnery politikům, vládám a úřadům. YFJ zastupuje jejich zájmy vůči mezinárodním institucím (především vůči EU, Radě Evropy a OSN), slouží jako prostředník toku informací a názorů mezi mladými lidmi a rozhodujícími činiteli.

Více informací naleznete na www.youthforum.org

Na této dvoustraně byly použity ilustrační snímky z mezinárodních aktivit mladých a loga některých národních rad mládeže.

Kandidáti na členství v Evropském fóru mládeže:

CNTM – Moldavská národní rada mládeže –

www.ournet.md/~cntm/

NMS – Bulharská národní rada mládeže – 36 organizací

NYCA – Arménská národní rada mládeže –

www.nyca.am

Pozorovatelé Evropského fóra mládeže:

CTR – Rumunská rada mládeže –

www.ctr.ro

KSDM – Kruh sdružení dětí a mládeže (ČR) –

www.kruh.adam.cz

RDJ (Belgie) – Rada německy mluvící mládeže –

www.rdj.be

Národní rady mládeže neexistují v Polsku, Itálii a v řadě balkánských zemí.

Adopce na dálku

Desetiletý Santosh žije v indickém Honavaru, šestiletá Shamimu v ugandském Katete. Dva různé světadíly, dvě naprosto odlišné kultury. Několik věcí mají však tyto a statisíce dalších dětí společného. Žijí v chudých rodinách, které jim nemohou poskytnout často ani základní péči a dostatek jídla, mnozí z nich jsou sirotci. Školné, jež se v těchto zemích platí, pro ně představuje nepřekonatelnou překážku ke vzdělání a tím i šanci na lepší budoucnost.

Proto vznikl projekt Arcidiecézní charity Praha nazvaný ADOPECE NA DÁLKU. Sponzoři z Čech jeho prostřednictvím podporují potřebné děti v uvedených zemích. Darují jim příležitost chodit do školy a získat základní a střední vzdělání. Mnoho dětí musí od malička pracovat; školní docházka doslova mění jejich životy a dětství. Vzdě-

lání umožní lepší uplatnění dítěte v budoucím povolání. Roční příspěvek (Uganda 7 000 Kč; Indie 4 900 Kč) hradí školné, školní pomůcky a uniformu, v naléhavých případech také zdravotní péči. To všechno, aniž by dítě muselo opustit své přirozené zázemí, místní kulturu a zvyky. A protože nejde jen o poskytování peněz, ale také o vytvoření určitého vztahu mezi dárci a obdarovanými, nese projekt název Adopce na dálku a sponzoři se označují „adoptivní rodiče“.

Projekt patří mezi nejmodernější a nejefektivnější způsoby rozvojové pomoci a je rozšířen prakticky ve všech vyspělých státech. Předností spočívají především v trvalosti výsledků a v motivaci pro ty, kterým pomáhá. Projekt Adopce na dálku navíc usiluje o zcela adresnou a osobní pomoc. Proto dostanou „adoptivní rodiče“ prostřednictvím Arcidiecézní charity Praha fotografie podporovaných dětí a potřebné informace o rodině a prostředí, v němž vyrůstají. Děti svým sponzorům dvakrát ročně píší a jejich pokroky mohou „adoptivní rodiče“ sledovat díky zprávám a vysvědčením, jež každý rok obdrží.

Nejenom pravidelný kontakt s dítětem prostřednictvím dopisů je signálem, že byly peníze využity k správnému účelu. Arcidiecézní charita Praha spolupracuje v každé zemi s důvěryhodnou a pečlivě prověřenou místní charitativní organizací, která zajišťuje fungování celého projektu i efektivitu využití všech prostředků. Sociální pracovníci monitorují pokroky dítěte a často také pomáhají nacházet východiska z těžkých životních situací, do nichž se nejchudší

rodiny dostávají. Spravedlnost ve výběru dětí do projektu je zaručena tím, že děti vybírá přímo místní komunita.

V současné době pomáhají „adoptivní rodiče“ již více než osmi tisícům potřebných dětí!

Daří se také uskutečňovat další projekty pomáhající komunitám, z kterých děti pocházejí: např. stavba škol, projekt pro odstranění dětské práce, zakládání knihoven, plánovaná stavba nemocnice, svépomocné skupiny, atd. Způsobů, jak lze děti prostřednictvím projektu Adopce na dálku podpořit, je několik. Vedle finanční podpory konkrétního dítěte nebo kteréhokoli z rozvojových projektů můžete např. zorganizovat „adopci“ dítěte skupinkou lidí.

Pokud Vás bude jen pět a rozhodnete se „adoptovat“ dítě z Ugandy, přispěje každý měsíčně storkorunou. Skupinka sedmi lidí pomůže částkou 2,- Kč denně indickému chlapci nebo dívce. Chcete-li věnovat svůj čas, staňte se dobrovolníkem a podpořte propagaci projektu ve svém okolí. Rádi vám pošleme letáčky a další informační materiály, které můžete vyvěsit např. i v čekárně vašeho lékaře, ve škole, v práci, v obchodě, knihovně...

Pro více informací navštivte www.charita-adopce.cz nebo nás kontaktujte na adrese Londýnská 44, 120 00 Praha 2, naadopce@charita-adopce.cz nebo na tel.: 224 250 985.

Generali od roku 1831 až po současnost

Na počátku 18. století byl Terst důležitým přístavním městem Rakousko-Uherska. V roce 1775 získal od rakouské císařovny Marie Terezie status přístavní bezcolní zóny. Tím započalo pro město období nebývalé ekonomické prosperity, s níž přišly i další podnikatelské aktivity.

V této době se zrodil projekt, jehož záměrem bylo založit pojišťovnu, která by měla technické i finanční základy pro činnost v různých odvětvích. Tato iniciativa získala konkrétní podobu dne 26. prosince 1831, kdy byla založena společnost Assicurazioni Generali (Všeobecná pojišťovna).

Základní kapitál společnosti byl na tu dobu úctyhodný, čítal 2 miliony florinů (zlatých). Několik měsíců po založení následovala

expanze do dalších habsburských měst, Vídně, Prahy a Pešti. Brzy nato se Generali rozšiřují i do balkánských zemí a zemí východní Evropy, od Varšavy po Petrohrad, aby se v budoucnu objevily na území Afriky, Asie a obou Amerik.

Založením Erste Allgemeine ve Vídni začala etapa zakládání dceřiných společností v mezinárodním měřítku. Rok od roku se rozšiřovala mezinárodní síť Generali Group, zvyšovala se prestiž značky jako symbolu profesionality. Upevňovala se její pozice solidní a finančně stabilní společnosti.

Druhá světová válka procesem šíření společností Generali otrásla, ale nezastavila je. V poválečném období byla Generali nucena opustit celkem 14 společností na území východní Evropy, spolu s nemalým majetkem v oblasti nemovitostí. Proto se obrátila k novým trhům na území Latinské Ameriky, Asie a Afriky.

Spolu s geografickou expanzí paralelně došlo i k reorganizaci struktury společnosti, koordinaci mezinárodních operací, sjednoce-

ní image, k rozšiřování podnikové kultury a profesionální úrovně poskytovaných služeb.

V současné době Generali Group tvoří rozsáhlou mezinárodní síť pojišťoven působících po celém světě v takovém rozsahu, který ji řadí mezi významné pojistitele světové úrovně.

Po celém světě zaměstnává téměř 50 000 lidí, zabývá se nejen pojišťovací činností, ale také finančním poradenstvím a realitami.

Cerpáno z www.generali.com

Generali Pojišťovna a.s.

Generální ředitelství

Bělehradská 132,

120 84 Praha 2

Telefon 221091 000

Telefax 221091 300

Bezplatná infolinka: 800 150 155

E-mail: servis@generali.cz

Internet: www.generali.cz

Pojištěné pojištění

Zajištění úrazové pojistky pro akce všech sdružení dětí a mládeže, která jsou členy nějaké „střechy“, bylo v předchozích letech – alespoň z hlediska konkrétních vedoucích – vlastně rutinní záležitostí. Všechno vycházelo z toho, že MŠMT považovalo – zcela oprávněně – 100% hrazení úrazové pojistky pro sdružení za důležitou prioritu své dotační strategie, že Česká rada dětí a mládeže byla ochotna na sebe převzít kompletní organizační zajištění všech potřebných aktivit, které pro fungování úrazové pojistky jsou nezbytné, a byl tu kvalitní pojistný ústav (navíc vybraný standardním výběrovým řízením v konkurenci předních českých pojišťoven) Generali Pojišťovna a.s., poskytující výhodně úrazovou pojistku.

Zpočátku to vypadalo i pro tento rok stejně. Změna náměstka pro mládež a sport na MŠMT společně s aktivitami viceprezidenta KSČM Stanislava Medřického tuto samozřejmost však rozmetaly na padrť. Přesto máme v tuto chvíli kromě špatné zprávy i dobrou. Ta zní: v době, kdy budete číst tuto ARCHU, budou uskutečněny všechny podstatné kroky k tomu, aby i pro letošek mohli vedoucí odjet na tábory s jistotou spolehlivě zajištěného úrazového pojištění. Pro sdružení ČRD M navíc i s jistotou, že nic nebude fungovat hůře, než doposud.

Špatné zprávy jsou vlastně dvě: MŠMT uhradí vložné úrazové pojistky jen za členy do 26 let, což pro velká sdružení (Junák, Pionýr, A-TOM) představuje nutnost doplatit nezanedbatelnou částku několika desítek až stovek tisíc Kč. A pak – MŠMT v právě vydané dotační metodice pro následující roky s úhradou úrazové pojistky už nepočítá. Pan náměstek Hrdý má totiž o podpoře sdružení dětí a mládeže poměrně originální představy.

Jiří Zajíc

Zpravodaj ČRD M o výchově
a využití volného času dětí a mládeže

ARCHN

Registrace Ministerstvem kultury: MK ČR 8135

Tematická skupina 13A/A8, ISSN 1212 - 5016

Podávání novinových zásilek povoleno

Českou poštou, s.p., odštěpný závod Přeprava,

č.j. 1259/99 ze dne 29. 3. 1999

Redakce: Jakub Kořínek – vedoucí redaktor,

Mgr. Hana Konopiská, Mgr. Jiří Zajíc

Adresa redakce: Česká rada dětí a mládeže

Senovážné náměstí 977/24, 116 47 Praha 1

tel: 234 621 379, fax: 234 621 541

e-mail: archa@adam.cz

IČO: 68379439

Graf. úprava a sazba Michala Rocmanová akad. mal.

Tiskne TG TISK s.r.o. Lanškroun

Fotografie z archivů členských sdružení ČRD M

Příspěvky přijímáme nejlépe ve Word 7.0 nebo RTF

Vychází 8 x za rok

Česká rada dětí a mládeže roste jako z vody!

Pod naší „střechou“ se schází stále více sdružení dětí a mládeže. 16. valné shromáždění ČRDM, konané 3. 4. 2003 nám jich nadělilo hned 11, což nás potěšilo natolik, že se o svou radost musíme s vámi podělit a ve stručnosti vám své nové členy představit.

Dětské umělecké studio Milevsko

Představitel kulturní aktivity současně integrující postižené děti. Má 72 členů a dlouhodobě spolupracuje s ČRDM. www.milevsko.cz/dus

Hnutí GO!

Skupina 50 mladých lidí – zejména vysokoškoláků – kolem aktivit katedry rekreologie Univerzity Palackého v Olomouci, která se specializuje na moderní výchovné metody, zejména zážitkovou pedagogiku, komunikační metody, týmovou práci apod. Předsedou je Radek Hanuš, známý z Lipnické prázdninové školy, člen redakční rady Moderního vyučování a předseda RR Skautingu. www.hnuti-go.cz

Jockey club Malý Pěčín

Nově vzniklé sdružení „podporující zejména vztah dětí a mládeže k přírodě a zvířatům“ – složený z jedné vedoucí (studentky) a 15 dětí. Podstatnou součástí činnosti je chov, výcvik a jízda na koních. Dětské členové pocházejí zčásti z rodin majitelů koní (kteří tvoří jistý „klub přátel sdružení“).

NTS Texas Rangers

Táborský oddíl z Jihlavy (nezávislé trampské sdružení), obdobného

zaměření jako naše členská sdružení T.O. Střelka, SDO

Vlčata, Azimut nebo OS Táborníček. Má 31 členů, všechny do 35 let.

Občanské sdružení ZIP

Pod touto tajemnou zkratkou (Zábava – Informace – Pomoc a poradenství) se skrývá skupina 18 mladých lidí, kteří se zaměřují na různé výchovné vzdělávací aktivity pro děti a mládež. Úzce spolupracují s Royal Rangers, od nichž se též o nás dozvěděli. Stylem práce jsou velmi blízko OS Altus, také OS „Lipa 2“. Svou činnost považují za důležitou prevenci negativních jevů.

www.zdrhovadlo.cz

RADAMBUK

(rada dětí a mládeže Budějovického kraje)

První z krajských rad dětí a mládeže, která využila možnost začlenit se do ČRDM a aktivně se podílet na její činnosti. Je jednou z nejlépe fungujících krajských rad dětí a mládeže a v současné době slučuje 21 sdružení.

www.webpark.cz/radambuk

Sdružení Klubko

Sdružení z Frýdku-Místku s 59 členy (spolupo-

řadatel letošní místní Bambiriády), zaměřené na výchovně vzdělávací aktivity směřující ke zdravému životnímu stylu a prevenci různých společenských patologií. www.klubkofm.com

Sdružení mladých ochránců přírody ČSOP

Tradiční sdružení s 4 742 členy, které společně s Hnutím Brontosaurus představuje nejvyšší kvalitu ve spojení péče o přírodu a péče o děti a mladé lidi. Z řad ČSOP vyšel například současný ministr životního prostředí Libor Ambrozek. Společně s ČRDM se podílelo na vydání nedávno vyšlé a téměř rozebrané publikace „Bezpečnostní pravidla činnosti s dětmi a mládeží“.

www.smop.cz

Spojené ruce

Jde o občanské sdružení s 80 členy vytvořené pro aktivity Schönstattského hnutí s dětmi a mládeží. Schönstattské hnutí patří mezi „obrodné“ pokusy uvnitř římskokatolické církve ve druhé polovině 19. století (v tomto případě zejména na půdě německy mluvících oblastí), kam patří kupříkladu i naši salesiáni. Schönstattské hnutí na rozdíl od salesiánů není primárně zaměřeno na výchovu dětí

a mladých lidí, nýbrž na osobní rozvoj jednotlivců prostřednictvím opravdové vnitřní zbožnosti a konkrétní účinné služby. Schönstattské hnutí představuje solidní, spíše tradiční katolickou aktivitu bez nějakých výstřelků sektářského či jinak „ujetého“ typu. O tom svědčí i skutečnost, že představitelem Schönstattského hnutí v České republice je P. MUDr. Zdeněk Králík, který je zástupcem prof. Tomáše Halíka ve studentském pražském kostele u Nejsvětějšího Salvatora. www.schoenstatt.cz

STUD Brno

– občanské sdružení gayů a lesbiček

Dvacetiletá skupina brněnských studentů homosexuální orientace s překvapivě bohatým a kvalitním programem (od osvětového až k typicky tábornickému). Sídli v prostorách YMCA Brno a spolupracují s Hnutím DUHA, granty získávají od programu EU Mládež i od Velvyslanců Nizozemského království. www.stud.cz

Totem Ostrava

Skupina 23 ostravských woodcrafterů z bývalého Woodcrafter Ostrava. Z hlediska orientace a stylu „staří známi“ – u nás je představitelem tohoto směru zejména Liga lesní moudrosti.

